

د پاچاهانو لومړی کتاب

داود پاچا په خپل زوړ عمر کې

۱ داود پاچا ډېر زوړ شوی ؤ او سره له دې چې د هغه خدمتگارانو هغه په کمپلو باندې پټاوه، خو بیا هم هغه نه تودېده.

۲ نو درباریانو یې هغه ته وویل: «اعلیحضرت، مونږ ته اجازه راکړئ چې یوه پېغله راپیدا کړو چې ستاسو خدمت وکړي. هغه به ستاسو په څنګ کې څملي او تاسو به تود وساتي.» ۳ هغوی په ټولو اسراییلو کې یوه بڼکلې پېغله ولټوله او په شونم کې هغوی د ابیشګ په نوم یوه انجلی پیدا کړه او هغه یې پاچا ته راوستله. ۴ هغه ډېره بڼکلې وه او د پاچا خدمت به یې کاوه او پام به یې ساته، خو پاچا د هغې سره یوځای نه شو.

ادونیا د تخت دعوه کوي

۵ نو د داود زوی ادونیا چې مور یې حجیت نومېدله، هغه د پاچاهۍ دعوه وکړه. نو هغه څو جنګي ګاډۍ، اسونه او پنځوس کسان د بدرګې دپاره ځان ته تیار کړل. ۶ پلار یې داود د ده په کارونو کې هېڅکله لاس وهنه نه کوله. پرته له دې، هغه ډېر بڼکلې ځوان ؤ او د ابشالوم څخه وروسته د هغه مشر زوی ؤ. ۷ ادونیا د زرویه د زوی یوآب او ابیاتار کاهن سره خبرې وکړې او هغوی موافقه وکړه چې د هغه څخه ملاتړ وکړي. ۸ خو صادق کاهن، بنایاه د

يهوياداع زوی، ناتان نبي، شمعي، ريعي او د داود ساتونکي قوماندان
د ادونيا طرفداران نه وو.

٩ يوه ورځ ادونيا د زوحلت تيرې ته نژدې چې د روجل د چينې
تر څنگه ده، پسونه، غويان او چاغ سخوندران قرباني کړل او هغه
خپلو ورونو يعنې د پاچا نورو زامنو او ټولو شاهي درباريانو ته چې
د يهودا څخه وو، بلنه ورکړه چې د قربانۍ مېلمستيا ته راشي. ١٠
خو هغه ناتان نبي، بناياه، د پاچا د ساتونکو قوماندان او خپل ورور
سليمان ته بلنه ورنه کړه.

سليمان پاچا کيږي

١١ بيا ناتان د سليمان مور بتشبع ته ورغی او د هغې څخه يې
پوښتنه وکړه: «ايا تا نه دي اورېدلي چې د حجيت زوی ادونيا پاچا
شوی دی؟ او داود پاچا په دې هکله هېڅ خبر نه دی! ١٢ که
چېرې غواړې چې خپل ژوند او د خپل زوی سليمان ژوند وژغورې،
نو زه تاته مشوره درکوم. ١٣ هغه دا چې سمدلاسه داود پاچا ته
ورشه او ورته ووايه: ايا تاسو زما سره دا قسم نه و
خوړلی چې په رښتيا سره به زما زوی سليمان ستاسو څخه وروسته
پاچا شي او هغه به ستاسو په تخت باندې کښېني؟ نو بيا ولې ادونيا
پاچا شوی دی؟» ١٤ ناتان زياته کړه: «هغه شېبه چې ته د داود
پاچا سره خبرې کوي، زه به درنوځم او ستا خبرې به تاييد کړم.»

١٥ نو بتشبع د زاړه پاچا د ليدلو دپاره د هغه د خوب کوټې ته
ورنوتله چېرته چې ايشگ چې د شونم څخه وه د هغه خدمت کاوه.

١٦ بتشبع د درناوي په خاطر ټيټه شوه. پاچا پوښتنه وکړه: «ته څه غواړې؟» ١٧ هغې ځواب ورکړ: «اعليحضرته، تاسو ما سره ستاسو د څښتن خدای په نوم قسم خوړلی ؤ چې ستاسو څخه وروسته به زما زوی سليمان پاچا شي. ١٨ خو گورئ، ادونيا مخکې له مخکې پاچا شوی دی او تاسو په دې هکله هېڅ خبر نه یئ. ١٩ هغه ډېر غويان، چاغ سخوندران او پسونه قرباني کړل او ستاسو ټول زامن، ابياتار کاهن او ستاسو د لښکرو قوماندان یوآب یې دې مېلمستیا ته راوبلل، خو ستاسو زوی سليمان ته یې بلنه ورنه کړه. ٢٠ اعليحضرته، د ټولو اسراييليانو سترگې ستاسو په لور دي چې تاسو ورته دا ووايئ چې له تاسو وروسته به څوک پاچا شي. ٢١ که چېرې تاسو داسې ونه کړئ، کله چې تاسو مړ شئ، نو زما د زوی سليمان او زما سره به د مجرمانو په شان چلند وشي.»

٢٢ په هغې شېبه کې چې بتشبع د پاچا سره خبرې کولې، ناتان نبي راوړسېده. ٢٣ خلکو پاچا ته خبر ورکړ: «دا دی ناتان نبي دلته دی.» نو هغه د پاچا حضور ته ورغی او د درناوي په خاطر په ځمکه باندې پرمخې پرېوت. ٢٤ ناتان وويل: «اعليحضرته، ایا تاسو دا اعلان کړی دی چې له تاسو وروسته به ادونيا پاچا شي او هغه به ستاسو په تخت باندې کښېني؟ ٢٥ نن هغه تللی دی او زیات شمېر غويان، چاغ سخوندران او پسونه یې قرباني کړي دي. هغه ستاسو ټولو زامنو، د لښکرو قوماندانانو او ابياتار کاهن ته بلنه ورکړې ده. همدا اوس هغوی د هغه سره خوري او څښي او وايي: ژوندی دې وي ادونيا پاچا! ٢٦ خو اعليحضرته، هغه زه، صادق کاهن، بناياه او سليمان نه یو بللي. ٢٧ ایا ادونيا دا کار ستاسو

اعلیحضرت د فرمان سره سم کړی دی؟ ځکه چې ستاسو درباریان
خبر نه دي چې ستاسو نه وروسته به څوک پاچا شي او د پاچاهۍ په
تخت به کښېني.»

۲۸ نو داود پاچا وویل: «بتشبع دننه راوغواړئ.» نو هغه راغله او د
پاچا په حضور کې ودرېدله. ۲۹ په دې وخت کې پاچا هغې ته
ووېل: «د هغه ژوندي څښتن په نوم چې زه یې د ټولو سختیو څخه
ژغورلی يم قسم خورم، ۳۰ زه به نن په یقین سره هغه کار سرته
ورسوم چې د هغه په هکله مې ستا سره د څښتن، یعنې د اسراییلو د
خدای په نوم قسم خوړلی ؤ، چې زما څخه وروسته به ستا زوی
سلیمان پاچا شي او هغه به زما په ځای زما په تخت باندې کښېني.»

۳۱ نو بیا بتشبع د درناوي په خاطر ټیټه شوه، وېې ویل: «زما
بادار، داود پاچا دې تل ژوندي وي!»

۳۲ داود پاچا وویل: «صادوق کاهن، ناتان نبي او د یهویداع زوی
بناياه دننه راوغواړئ.» کله چې هغوی د پاچا حضور ته راغلل، ۳۳
پاچا هغوی ته وویل: «زما درباریان درسره واخلي، زما زوی سلیمان
زما په خپلې قچرې باندې سپور کړئ او د جیحون د چینې پورې یې
بدرگه کړئ. ۳۴ صادوق کاهن او ناتان نبي دې هلته د اسراییلو د
پاچا په توگه د هغه سر په تېلو غوړ کړي. وروسته له هغې سرنی
وغبروئ او داسې چيغې ووهئ: ژوندي دې وي سلیمان پاچا! ۳۵
سلیمان مخکې او تاسو په هغه پسې بېرته دلته راشئ او هغه دې زما
په تخت باندې کښېني او زما په ځای دې پاچاهي وکړي. ځکه چې
هغه مې د اسراییلو او یهودا مشر ټاکلی دی.»

٣٦) بنایاه د پاچا په ځواب کې وویل: «آمین! ستاسو څښتن خدای دې قبول کړي!» ٣٧) لکه څنګه چې څښتن ستاسو اعلیحضرت سره مل و، د سلیمان سره دې هم مل وي او د هغه پاچاهي دې د ستاسو د پاچاهي څخه هم ډېره لویه کړي.»

٣٨) نو صادق کاهن، ناتان نبی، بنایاه او د پاچا ساتونکي یعني کریتیان او فلیتیان لارل، سلیمان یې د داود پاچا په قچره باندې سپور کړ او هغه یې د جیحون د چینې پورې بدرګه کړ. ٣٩) صادق کاهن د سپېڅلي خېمې څخه د تېلو بڼکر راواخیست او د سلیمان سر یې غوړ کړ. له هغې وروسته هغوی سرنی وغږاوه او ټولو خلکو چیغې ووهلې: «ژوندی دې وي سلیمان پاچا!» ٤٠) بیا ټول د سلیمان پسې اورشلیم ته راستانه شول. هغوی داسې شپېلی غږولې او د خوشحالی چیغې وهلې چې ځمکه یې لږزوله.

٤١) کله چې ادونیا او د هغه مېلمنو د ډوډۍ خوراک پای ته رساوه، هغوی شورماشور واورېد. کله چې یوآب د سرنی اواز واورېده، هغه پوښتنه وکړه: «په بڼار کې دا شورماشور د څه دپاره دی؟» ٤٢) مخکې له دې چې هغه خپلې خبرې خلاصې کړي، د ایباتار کاهن زوی یوناتان راوړسېد. ادونیا وویل: «دنه راشه! ته د عزت وړ سړی یې، تا به خامخا بڼه خبر راوړی وي.»

٤٣) یوناتان ځواب ورکړ: «هېڅ نه! زمونږ بادار داود سلیمان پاچا کړ. ٤٤) هغه صادق کاهن، ناتان نبی، بنایاه، د پاچا ساتونکي یعني کریتیان او فلیتیان د سلیمان سره ولېږل او هغه یې د پاچا په قچره باندې سپور کړ. ٤٥) صادق کاهن او ناتان نبی د جیحون د چینې

سره د هغه سر په تېلو غوړ کړ چې پاچا شي. بيا هغوی بنار ته ننوتل، د خوشحالی چيغې يې وهلې او خلکو شورماشور جوړ کړ. دا هغه شورماشور دی چې تاسو واورېده. (٤٤) نو اوس سليمان په تخت باندې ناست دی. (٤٧) بله خبره دا چې درباريان د مبارکي دپاره زمونږ بادار، داود پاچا ته راغلي دي او وايي: ستاسو خدای دې د سليمان نوم د ستاسو د نوم څخه هم زيات مشهور کړي او د هغه پاچاهي دې د ستاسو د پاچاهي څخه هم لويه کړي! او پاچا په خپل کټ کې سجده وکړه (٤٨) او ويې ويل: د اسرائيلو څښتن خدای ته دې ثنا وي، چا چې نن ورځ زما د اولادې نه يو کس غوره کړ چې زما په ځای په تخت باندې کښېني او زه يې پرېښودم چې هغه په خپلو سترگو ووينم.»

(٤٩) په دې خبره د ادونيا ټول مېلمانه ووېرېدل، پاڅېدل او هر يو په خپله لاره لاړ. (٥٠) خو ادونيا د سليمان له وېرې سپېڅلې خېمې ته لاړ او د خپل ژوند د ژغورلو دپاره يې هغه ښکرونه چې د قربانۍ د ځای په کنجونو کې وو، ونيول. (٥١) سليمان پاچا ته خبر ورکړل شو چې ادونيا د هغه څخه وېرېږي، د قربانۍ د ځای ښکرونه يې کلک نيولي دي او وايي: «زه غواړم چې سليمان پاچا دې اول ماته قسم وخورې چې هغه به ما نه وژني.»

(٥٢) سليمان په ځواب کې وويل: «که چېرې هغه دا ثابته کړي چې وفادار سړی دی، نو د هغه د سر يو ويښته به هم کم نه شي، خو که هغه خيانت وکړي وبه وژل شي.» (٥٣) نو سليمان پاچا سړي ولېږل او هغه يې د قربانۍ د ځای څخه رانېکته کړ. هغه راغی او د درناوي

په خاطر يې سليمان پاچا ته خپل سر تیت کړ او سليمان هغه ته

وويل: «خپل کور ته لاړ شه.»

سليمان ته د داود وصيت

۲ (۱) کله چې د داود د مړينې وخت رانژدې شو، خپل زوی سليمان يې راوغوښت او خپل وصيت يې ورته وکړ: (۲) «زما د مړينې وخت رارسېدلی دی، نو قوي او زړور اوسه (۳) او څه چې ستا خښتن خدای يې درڅخه غواړي هماغسې وکړه. د هغه په لاره لاړ شه او د هغه په قوانينو او حکمونو باندې لکه څنگه چې د موسی په شريعت کې ليکل شوي دي عمل وکړه، ترڅو په هر کار کې چې ته يې کوي او هر چيرته چې ځې نېکمرغه اوسې. (۴) که چېرې د هغه اطاعت وکړې، نو خښتن به هغه وعده عملي کړي چې زما سره يې کړې وه. ماته يې ويلي وو: ستا اولاده به تر هغې پورې په اسراييلو باندې حکومت کوي، ترڅو پورې چې هغوی په وفاداری او د زړه له کومي زما حکمونو ته غاړه کېږدي.

(۵) بله خبره دا چې تاته په یاد دي چې د زرويه زوی يوآب زما سره څه وکړل، هغه د اسراييلو د لښکرو قوماندانان يعنې ابنير د نير زوی او عماسا د يتر زوی ووژل. هغوی يې د سولې په وخت کې د هغو وژنو په بدل کې ووژل چې د جگړې په وخت کې يې وژلي وو. د هغه لاسونه د بې گناه سړيو په وينو ککړ دي. (۶) ته د عقل نه کار واخله، هغه مه پرېږده چې سپين ږيری شي او په طبيعي مرگ مړ شي. (۷) خو د جلعادي برزلاي په زامنو باندې مهربانه اوسه او

هغوی په هغو خلکو کې شامل کړه چې ستا په دسترخوان باندې
 ډوډۍ خوري. ځکه کله چې زه ستا د ورور ابشالوم څخه وتښتېدم
 هغوی زما سره ودرېدل. (۸) یاد ساته چې شمعي د بنياميني جيرا
 زوی چې د بحوريم څخه دی، هم ستا سره دی. په هغه ورځ چې زه
 محنايم ته لاړم، هغه په ما باندې ډېر سخت لعنت ووايه. خو کله چې
 هغه زما د ليدلو دپاره د اردن د سيند غاړې ته راغی، ما د څښتن په
 نوم هغه ته قسم وخور چې زه به هغه ونه وژنم. (۹) خو ته هغه
 بې سزا مه پرېږده. ته پوه سړی يې او په دې باندې پوهېږې چې د
 هغه سره بايد څه وکړې. که څه هم هغه سپين ږيری دی، بايد ووژل
 شي.»

د داود مړينه

(۱۰) داود مړ شو او د داود په ښار کې ښخ شو. (۱۱) هغه څلوېښت
 کاله په اسرايلو باندې پاچاهي وکړه - اووه کاله په حبرون کې او
 درې دېرش کاله په اورشليم کې. (۱۲) نو سليمان د خپل پلار داود
 په تخت باندې کښېناست او د هغه پاچاهي تينگه شوه.

د ادونيا وژنه

(۱۳) يوه ورځ د حجيت زوی ادونيا د سليمان مور بتشبع ته ورغی.
 بتشبع د هغه څخه پوښتنه وکړه: «ته د سولې سره راغلی يې؟» هغه
 ځواب ورکړ: «هو، د سولې سره.» (۱۴) بيا هغه زياته کړه: «زه
 غواړم ستاسو سره خبرې وکړم.» هغې ځواب ورکړ: «څه غواړې
 چې ووايي؟» (۱۵) هغه وويل: «لکه څنگه چې تاسو پوهېږئ،

پاچاهي زما وه. ټولو اسراييليانو ماته د پاچا په سترگه كتل. خو هرڅه بدل شول او زما ورور پاچا شو ځكه چې دا د خښتن رضا وه. (١٦) اوس زه يوه غوښتنه لرم، هيله ده چې هغه رد نه كړي.» بتشيع ځواب وركړ: «څه غوښتنه؟» (١٧) هغه ځواب وركړ: «د سليمان پاچا څخه غوښتنه وكړئ چې هغه ځوانه ښځه ابيشگ چې د شونم څخه ده، ماته راكړي چې واده ورسره وكړم. زه پوهېږم چې هغه به ستاسو غوښتنه رد نه كړي.» (١٨) هغې ځواب وركړ: «پر ښه، زه به ستا دپاره د پاچا سره خبرې وكړم.»

(١٩) نو بتشيع سليمان پاچا ته ورغله چې د هغه سره د ادونيا په هكله خبرې وكړي. پاچا خپلې مور ته د هركلي ويلو دپاره راپاڅېده او هغې ته يې د درناوي سر تپت كړ. بيا هغه په خپل تخت باندې كښېناست او بل تخت يې راوغوښت او مور يې د هغه ښي لاس ته په تخت باندې كښېناستله. (٢٠) بتشيع وويل: «ستا څخه يوه كوچنې غوښتنه لرم، هغه رد نه كړي.» پاچا په ځواب كې وويل: «اي زما مورې، ووايه، زه به ستا غوښتنه رد نه كړم.» (٢١) نو هغې وويل: «پرېږده چې ستا ورور ادونيا د ابيشگ سره واده وكړي.» (٢٢) پاچا پوښتنه وكړه: «ولې زما څخه غواړې چې ابيشگ هغه ته وركړم؟ كېدای شي چې دا هم زما څخه وغواړې چې تخت هم ورته وركړم. اخر هغه زما مشر ورور دی او ابياتار كاهن او يوآب د هغه پلويان دي.» (٢٣) نو سليمان پاچا د خښتن په نوم قسم وخوړ او ويې ويل: «كه چېرې ادونيا مې د دې غوښتنې په خاطر ژوندی پرېښود، نو خدای دې ما ووژني.» (٢٤) خښتن زه د خپل پلار داود په ځای پاچا كړی يم او زما پاچاهي يې ټينگه كړې ده. هغه خپله وعده تر سره

کړې ده او ماته او زما اولادې ته يې پاچاهي ورکړې ده. زه د ژوندي
خښتن په نوم قسم خورم چې ادونيا به همدا نن ووژل شي!» (۲۵)
نو سليمان بناياه د يهوياذاع زوی ته حکم وکړ، هغه لار او ادونيا يې
وواژه.

د ابياتار شړل او د يوآب وژنه

(۲۶) پاچا ابياتار کاهن ته وويل: «بېرته خپلې ځمکې او ځای
عناتوت ته لار شه. ته د مرگ لایق يې، خو اوس دې نه وژنم، ځکه
چې هغه وخت چې ته زما د پلار داود سره وې، د خښتن تعالی د
لوظ صندوق به دې د هغه سره وپولو. په ټولو سختيو کې د هغه سره
يوځای وې.» (۲۷) نو سليمان ابياتار د خښتن د کاهنتوب څخه
لېرې کړ. په دې ډول يې د خښتن هغه خبره تر سره کړه چې د عیلي
کاهن او د هغه د اولادې په اړه يې په شيلوه کې کړې وه.

(۲۸) کله چې يوآب د دې پېښې څخه خبر شو، هغه د خښتن خېمې
ته وتښتېده او د قربانۍ د ځای ښکرونه يې ونيول. يوآب د ادونيا
ملاټر کاوه، خو د ابشالوم څخه يې ملاټر نه وکړی. (۲۹) سليمان
پاچا خبر شو چې يوآب د خښتن خېمې ته تښتېدلی دی او د قربانۍ
د ځای په خوا کې دی. نو سليمان بناياه ته امر وکړ: «لار شه او هغه
ووژنه!» (۳۰) هغه د خښتن خېمې ته ورغی او يوآب ته يې وويل:
«پاچا حکم کوي چې دباندي راووځه.» يوآب په ځواب کې وويل:
«نه، زه غواړم چې دلته مړ شم.» بناياه بېرته پاچا ته ورغی او د
يوآب خبره يې ورته وکړه. (۳۱) نو بيا پاچا بناياه ته امر وکړ:

«څنگه چې هغه وايي هماغسې وکړه. هغه ووژنه او بنخ يې کړه، ترڅو د هغو بې گناه خلکو د وينو د ملامتي څخه چې يوآب توی کړې وي، زه او زما د پلار نوره اولاده پاکه شي. (۳۲) څښتن به يوآب ته د هغو قتلونو په خاطر سزا ورکړي چې هغه کړي وو او زما پلار داود د هغو څخه خبر نه ؤ. يوآب هغه دوه سړي ووژل چې د هغه څخه نېک او ډېر ښه وو، يعني ابنير د اسراييلو د لښکرو قوماندان او عماسا د يهودا د لښکرو قوماندان. (۳۳) د هغوی د قتلونو سزا به د تل دپاره د يوآب او د هغه د اولادې په غاړه وي. خو څښتن به تل د داود اولادې ته چې د هغه په تخت باندې کښېني، سوله ور په برخه کړي.» (۳۴) نو بناياہ سپېڅلې څمپې ته لاړ او يوآب يې وواژه. د هغه مړی په خپله ځمکه کې چې په دښته کې وه، بنخ شو. (۳۵) پاچا د يوآب په ځای بناياہ د لښکرو قوماندان کړ او صادق کاهن يې د ابياتار په ځای وټاکه.

د شمعي وژنه

(۳۶) نو پاچا شمعي راوغوښت او هغه ته يې وويل: «د خپل ځان دپاره په اورشلیم کې کور جوړ کړه او هلته اوسېږه، خو بل هېڅ چېرته لاړ نه شي.» (۳۷) هغه ورځ چې ته لاړ شي او د قدرون له درې څخه پورې وځي، نو پوه شه چې ته به مړ شي او خون به يې ستا په غاړه وي.» (۳۸) شمعي پاچا ته په ځواب کې وويل: «ډېر ښه اعليحضرته! څنگه چې تاسو وايئ هماغسې به وکړم.» نو شمعي د ډېرې مودې دپاره په اورشلیم کې پاتې شو.

۳۹) خو درې کاله وروسته د شمعي دوه غلامان د جت پاچا اخیش

د معکه زوی ته وټنټېدل. کله چې شمعي واورېدل چې هغوی په

جت کې دي، (۴۰) هغه په خپل خره باندې کته واچوله او اخیش

پاچا ته ورغی چې خپل غلامان پیدا کړي. هغه یې پیدا کړل او بېرته

یې خپل کور ته راوستل. (۴۱) کله چې سلیمان ته خبر ورسېده چې

شمعي د اورشلیم څخه جت ته تللی ؤ او بېرته راستون شوی دی،

(۴۲) پاچا شمعي راوغوښت او هغه ته یې وویل: «ایا تاته مې د

څښتن په نوم قسم او خبرداری نه ؤ درکړی چې په هغه ورځ چې د

اورشلیم نه ووځې او بل چېرته لاړ شې، مړ به شې؟ تا هغه وخت زما

امر ومانه. (۴۳) نو ولې دې هغه قسم مات کړ چې د څښتن سره دې

کړی ؤ او زما د امر څخه دې هم سرغړونه وکړه؟» (۴۴) همدارنگه

پاچا شمعي ته وویل: «ته په خپل زړه کې په خپلو هغو ټولو بډیو

باندې پوهېږې چې زما د پلار داود سره دې کړې دي. اوس به

څښتن تاته ستا د بدو کارونو سزا درکړي. (۴۵) خو څښتن به ماته

برکت راکړي او هغه به د داود پاچاهي تل تر تله ټینګه وساتي.» (۴۶)

نو بیا پاچا بنایاه ته حکم وکړ او هغه شمعي د باندې وویست او ویې

واژه.

نو پاچاهي د سلیمان په لاسونو کې ټینګه پاتې شوه.

سلیمان او د حکمت غوښتنه

(دوهم تواریخ ۱: ۳-۱۲)

۳ (۱) سلیمان د مصر د پاچا فرعون سره یو تړون وکړ او د هغه د

لور سره يې واده وکړ. هغه يې راوستله چې تر هغې پورې د داود په
ښار کې واوسېږي ترڅو پورې چې هغه د خپلې ماني، د خدای د
کور او د اورشلیم شاوخوا دېوال د جوړولو کار سرته ورسوي. (۲)
تر هغه وخته پورې لا د څښتن دپاره کور نه ؤ جوړ شوی، نو ځکه
به قوم په مختلفو سيمه ييزو عبادت ځايونو کې قربانۍ کولې.

(۳) سليمان د څښتن سره مينه کوله او د خپل پلار داود د
لارښوونو له مخې يې عمل کاوه. خو هغه هم د عبادت په مختلفو
سيمه ييزو ځايونو کې قربانۍ کولې او خوشبويي يې سوځوله. (۴)
پاچا جبعون ته لار چې هلته قربانۍ وړاندې کړي، ځکه چې هغه د
قربانۍ کولو تر ټولو مشهور ځای ؤ. سليمان به د قربانۍ په هغه ځای
کې زر سوځېدونکې نذرانې وړاندې کولې. (۵) يوه شپه په جبعون
کې څښتن خدای هغه ته په خوب کې ورښکاره شو او پوښتنه يې
ترې وکړه: «څه غواړې چې تاته يې درکړم؟» (۶) سليمان په
ځواب کې وويل: «تا تل د خپل غلام يعنې زما د پلار داود سره ډېره
مينه ښودلې ده او هغه تاته وفادار، نېک او صادق ؤ. هغه ته دې خپله
زياته او نه بدلېدونکې مينه وښودله چې هغه ته دې زوی ورکړ چې
نن ورځ د هغه په ځای پاچاهي کوي. (۷) نو بيا، ای زما څښتن
خدایه، تا خپل غلام زما د پلار داود په ځای پاچا کړ. خو زه د يو
کوچني ماشوم په شان يم او په دې باندې نه پوهېږم چې څنگه
پاچاهي وکړم. (۸) زه د هغه قوم په منځ کې اوسېږم چې تا د خپل
ځان دپاره غوره کړی دی، هغه قوم چې دومره زيات دی چې نه
شمېرل کېږي. (۹) نو ماته پوهه او حکمت راکړه چې ستا په قوم
باندې په عدالت سره حکومت وکړم او د ښو او بدو ترمنځ فرق

وكرم. كه نه، نو څوك كولاى شي چې ستا په دې لوى قوم باندې
پاچاهي وكړي؟»

١١) څښتن خوشحاله شو چې سليمان دغه غوښتنه كړې ده. (١١)
نو خداى هغه ته وويل: «څرنگه چې تا دا وغوښتل او د خپل ځان
دپاره دې نه د زيات عمر هيله وكړه، نه دې د شتمنى او نه دې د
خپلو دښمنانو مرگ وغوښت، بلكې د پوهې او حكمت هيله دې وكړه
چې په عدل سره پاچاهي وكړې. (١٢) څه چې تا غوښتي دي زه به
يې دركړم. زه به تاته داسې پوهه او حكمت دركړم، چې له دې څخه
مخكې هم د چا سره نه وو او وروسته به هم د چا سره نه وي. (١٣)
برسېره پردې هغه څه چې تا نه دي غوښتي زه به يې دركړم، يعنې
شتمني او عزت دواړه، ترڅو ستا په ژوند كې په پاچاهانو كې څوك
ستا سره برابر نه شي. (١٤) او كه چېرې زما اطاعت وكړې او د خپل
پلار داود په شان زما د قوانينو او حكمونو څخه پيروي وكړې، زه به
درته زيات عمر دركړم.»

١٥) نو سليمان راويښ شو او پوه شو چې څښتن ورسره په خوب
كې خبرې كړې دي. بيا هغه اورشليم ته لاړ، د څښتن د لوظ صندوق
ته مخامخ ودرېده او سوځېدونكې او د سلامتې نذرانې يې څښتن ته
وړاندې كړې. له هغې وروسته يې خپلو ټولو درباريانو ته مېلمستيا
وركړه.

د سليمان عادلانه قضاوت

١٦) يوه ورځ دوه بدلمنې ښځې پاچا ته راغلې او د هغه په مخكې

ودرېدلې. (۱۷) د هغوی څخه یوې وویل: «وبخښئ، اعلیحضرته! زه

او دغه ښځه په یو کور کې اوسېږو. هغه وخت چې زما ماشوم پیدا

شو هغه زما سره په دې کور کې وه. (۱۸) زما د ماشوم د زېږېدلو په

درېمه ورځ هغې هم یو ماشوم وزېږاوه. په هغه کور کې یوازې مونږ

وو او زموږ څخه پرته هلته بل هېڅوک نه ؤ. (۱۹) نو یوه شپه هغې

ښځې په خوب کې خپل ماشوم د ځان لاندې کړی ؤ او هغه مړ

شوی ؤ. (۲۰) نو د شپې په نیمايي کې چې کله زه ویده وم، هغه

راپاڅېدلې وه او زما زوی یې زما له څنګ څخه اخیستی ؤ. هغه یې

خپله غېږه کې او خپل مړ زوی یې زما په غېږه کې اچولی ؤ. (۲۱)

کله چې سهار راپاڅېدم چې خپل ماشوم ته شیدې ورکړم، ومې لیدل

چې هغه مړ دی! ما په غور سره په رڼا کې هغه ته وکتل او ومې لیدل

چې هغه زما زوی نه دی.» (۲۲) هغې بلې ښځې وویل: «نه! ژوندی

ماشوم زما دی او مړ ماشوم ستا دی.» لومړنی ښځې بېرته په ځواب

کې وویل: «نه! مړ ماشوم ستا دی او ژوندی زما دی!» نو هغوی د

پاچا په حضور کې یو تر بله شخړه وکړه.

(۲۳) پاچا وویل: «تاسو دواړه دا دعوه لرئ چې ژوندی ماشوم زما

دی او مړ ماشوم زما نه دی.» (۲۴) نو پاچا وویل: «ماته توره

راوړئ.» نو کله چې هغوی پاچا ته توره راوړه، (۲۵) بیا هغه حکم

وکړ: «دا ژوندی ماشوم دوه ټوټې کړئ او نیم یې یوې ته ورکړئ او

نیم یې بلې ته ورکړئ.» (۲۶) هغه ښځه چې د ژوندي ماشوم اصلي

مور وه، زړه یې په خپل ماشوم باندې وسوځېده او پاچا ته یې وویل:

«اعلیحضرته! مهرباني وکړئ دا ژوندی ماشوم هغې ته ورکړئ! هغه

مه وژنئ!» خو هغې بلې ښځې وویل: «نه دې زما وي او نه دې ستا

وي. هغه دوه ټوټې کړې!» (۲۷) هغه وخت پاچا خپله پرېکړه وکړه:
«ماشوم مه وژنئ! هغه لومړنی ښځې ته ورکړئ ځکه چې هغه يې
اصلي مور ده.»

(۲۸) کله چې د اسراييلو ټولو خلکو واورېدل چې پاچا دا قانوني
پرېکړه کړې ده، د هغوی په نظر کې پاچا ډېر د عزت وړ شو، ځکه
هغوی وليدل چې خدای هغه ته حکمت ورکړی دی چې په عدل
سره پاچاهي وکړي.

د سليمان لوړ رتبه مامورين او واليان

۴ (۱) نو سليمان پاچا په ټولو اسراييلو باندې پاچاهي کوله (۲)
او دا د هغه لوړ رتبه مامورين وو:

عزريا د صادق زوی - کاهن.

(۳) اليحورف او اخيا د شيشه زامن - د هغه منشيان.

يهوشافاط د اخيلود زوی - د پېښو د ثبتولو مسوول.

(۴) بناياه د يهوياذاع زوی - د لښکرو قوماندان،

صادوق او ابياتار - کاهنان.

(۵) عزريا د ناتان زوی - د سيمه ييزو واليانو مشر.

زابود د ناتان زوی - کاهن او د پاچا شخصي مشاور.

(۶) اخيشار - د پاچا د ماني مشر.

ادونيرام د عبدا زوی - د بېگاری کارونو مشر.

٧) سليمان د ټولو اسراييلو دپاره دولس سيمه ييز واليان وټاكل.

هغوى به د پاچا او د هغه د كورنى دپاره د خپلو سيمو څخه خوراك تياراوه او د دې دپاره به هر والي په كال كې د يوې مياشتې دپاره مسوول ؤ. ٨) د هغو واليانو او سيمو نومونه چې هغوى يې مشران وو، په لاندې ډول دي:

بن حور، د افرايم په غرنۍ سيمه كې.

٩) بن دقر، د ماقص، شعلييم، بيت شمس او

ايلون بيت حانان په بنارونو كې.

١٠) بن حسد، په اروبوت، سوکوه او د حافر په ټوله سيمه

كې.

١١) بن ايناداب، چې د سليمان د لور تافت سره يې واده

كړى ؤ، د دور په ټوله سيمه كې.

١٢) بعنه د اخيلود زوى په تعنك، مجدو بنارونو او

بيت شان ته نژدې ټولو سيمو كې چې د يزرعيل د بنار

لاندې د زرتان بنار ته نژدې دي، د بيت شان څخه تر

ابل محوله او د يقمعام د بنارونو بلې خوا پورې.

١٣) بن جابر، د جلعاد د راموت بنار او د جلعاد په كليو

كې چې د منسي د اولادې يايبير په طايفې پورې اړه لرله او

د باشان د ارجوب په سيمه كې، يعنې په شپېتو لويو قوي

دېوال لرونكو بنارگوټو كې چې برنجي سيخ لرونكې دروازې

يې درلودلې.

١٤) اخيناداب د عيدو زوى د محنايم په سيمه كې.

١٥) اخيمعص، چې د سليمان د لور باسمت سره يې واده

کړی ؤ، د نفتالي په سیمه کې.

١٦) بعنه د حوشای زوی د اشیر په سیمه او د بعلوت په

ښار کې.

١٧) یهوشافاط د فاروح زوی، د یساکار په سیمه کې.

١٨) د ایله زوی شمعی، د بنیامین په سیمه کې.

١٩) جابر د اوري زوی، په جلعاد کې. دا د اموریانو د پاچا

سیحون او د باشان د پاچا عوج هېواد ؤ.

د دولسو حکمرانانو برسېره، په ټوله خاوره باندې یو لوی حکمران هم ؤ.

د سلیمان قدرت، شتمني او حکمت

٢٠) د یهودا او اسراییلو خلک د بحیرې د شگو په شان ډېر وو،

هغوی خوړل، خښل او خوشحاله وو. ٢١) سلیمان په ټولو پاچاهيو

باندې د فرات د سیند څخه نیولې د فلسطینیانو تر هېواده او د مصر

تر سرحده پورې پاچاهي کوله. هغوی به باج ورکاوه او د سلیمان د

ژوند تر پایه د هغه تابع وو.

٢٢) د سلیمان د دربار ورځنی خوراکه درې زره کیلوگرامه ښه اوږه

او شپږ زره کیلوگرامه زیږه اوږه وو. ٢٣) همدارنگه لس چاغ

غویان، شل د خرځای غویان، سل پسونه او وزې، پرته له دې

هوسی، غرخې او چاغ مرغان هم وو. ٢٤) سلیمان د فرات د سیند

د لوېدیځې خوا په ټوله خاوره باندې د تفسح څخه چې د فرات په

څنگ کې ؤ نيولې د غزې تر ښاره پورې چې په لوېديځ کې ؤ، پاچاهي کوله. د فرات د لوېديځ ټول پاچاهان د هغه تابع وو او د ټولو گاونډيو هېوادونو سره يې روغه جوړه وه. (۲۵) د سليمان په ټول ژوند کې په شمال کې د دان څخه نيولې په جنوب کې تر بيرشبع پورې د يهودا او اسراييلو کورنۍ د خپلو ټاکنو او انځرو د ونو د سيوري لاندې په امن کې کښېناستلې. (۲۶) سليمان د خپلو جنگي گاديو د اسونو دپاره څلوېښت زره غوجلې او دولس زره سپاره عسکر درلودل. (۲۷) د هغه د دولسو سيمو واليانو هر يو په خپله ټاکلې شوې مياشت کې د سليمان پاچا او هر هغه چا دپاره چې په ماني کې يې ډوډۍ خوړله، خوراک تياراوه. هغوی به تل د اړتيا وړ شيان پوره کول. (۲۸) همدارنگه هغوی به د جنگي گاديو د اسونو او نورو اسونو دپاره هم د اوربشو او بوسو خپله برخه هغه ځای ته راوړله چې ورته اړتيا وه.

(۲۹) سليمان ته خدای لوی حکمت، ځيرکتيا او بې اندازې زياته پوهه ورکړې وه. (۳۰) د سليمان حکمت د ختيځ د پوهانو او د مصر د پوهانو د حکمت څخه هم زيات ؤ. (۳۱) هغه د ټولو خلکو څخه ډېر زيات پوه ؤ. هغه د ازراحي ايتان او د ماحول د زامنو يعنې حيمان، کلکول او دردع څخه هم ډېر پوه ؤ او د هغه شهرت په ټولو گاونډيو هېوادونو کې خپور شو. (۳۲) هغه درې زره متلونه ويلي دي او د سندرو شمېر يې يو زر او پنځو ته رسېده. (۳۳) هغه د ونو او بوټو په اړه د لبنان د سبر د ونو څخه نيولې د هغه وپلني پورې چې په دېوالونو باندې شنه کيږي، خبرې کړې دي. هغه د څارويو، مرغانو، خزندو او ماهيانو په اړه خبرې کړې دي. (۳۴) د ټولې نړۍ

پاچاهانو د هغه د حکمت په هکله واورېدل او استازي يې ورو لېږل
چې د هغه خبرو ته غوږ ونيسي.

د خښتن د کور د جوړولو تياری

۵ (۱) د صور پاچا حيرام تل د داود ملگری ؤ او کله چې هغه
واورېدل چې سليمان د خپل پلار داود په حای پاچا شوی دی، هغه
ته يې خپل استازي واستول. (۲) سليمان بېرته حيرام ته دغه پيغام
ورواستاوه: (۳) «تاسو پوهېږئ چې زما پلار داود د هغو جگړو له
امله چې د هغه شاوخوا دښمنو هېوادونو په وړاندې يې درلودلې، ونه
شو کولای چې د خپل خښتن خدای د عبادت دپاره کور جوړ کړي،
تر هغې پورې چې خښتن د هغه دښمنان د هغه تر پښو لاندې کړل.
(۴) خو اوس زما خښتن خدای ماته زما په ټولو سرحدونو کې
ارامي راکړې ده. زه هېڅ دښمن نه لرم او د حملې هېڅ خطر نشته.
(۵) لکه څنگه چې خښتن زما د پلار داود سره وعده کړې وه او
ويلي يې وو: ستا زوی چې زه به يې ستا په حای په تخت باندې
کښېنوم هغه به زما دپاره کور جوړ کړي. نو له دې امله ما نيت کړی
دی چې د خپل خښتن خدای د عبادت دپاره کور جوړ کړم.» (۶)
سليمان زياته کړه: «نو تاسو حکم ورکړئ چې زما دپاره د لبنان
څخه د سېر د ونو لرگي پرې کړی شي. زما سېري به ستاسو د سېريو
سره کار کوي او هرڅومره اجوره چې تاسو ورته ټاکئ، ستاسو کسانو
ته به يې ورکړم. تاسو پوهېږئ چې مونږ داسې څوک نه لرو چې
تاسو صيدونيانو په شان د ونو په پرې کولو کې ماهر وي.»

٧) کله چې حیرام د سلیمان پیغام واورېد، هغه ډېر خوشحاله شو او ویې ویل: «څښتن ته دې ثنا وي، ځکه چې داود ته یې پوه زوی ورکړی دی چې په دې لوی قوم باندې پاچاهي وکړي.» ٨) نو حیرام سلیمان ته دا پیغام واستاوه: «هغه پیغام چې ماته مو رالېږلی ؤ ما تر لاسه کړ، زه به ستاسو غوښتنه پوره کړم. زه به تاسو ته د سبر او سروې د ونو لږګي تیار کړم. ٩) زما کسان به هغه لږګي د لبنان څخه بحیرې ته رابښکته کړي، هغه به د تختو په شان د یو بل سره وتړي او د بحیرې په غاړه به یې هغه ځای ته چې تاسو یې ټاکئ، درلاهو کړي. هلته به زما کسان هغه راخلاص کړي. تاسو کولای شئ چې هغه یوسئ. او تاسو به زما دا غوښتنه ومنئ چې زما د شاهي ماڼۍ خلکو ته خوراک تیار کړئ.» ١٠) نو حیرام سلیمان ته د سبر او سروې د ونو هغه ټول لږګي چې هغه غوښتي وو، ور ورسول. ١١) او سلیمان حیرام ته د هغه د شاهي ماڼۍ د خلکو د خوراک دپاره دوه زره ټنه غنم او څلور لکه لیتره د زیتونو سوچه تېل ورکړل. سلیمان به دغه کار هر کال کاوه. ١٢) نو لکه څنګه چې څښتن وعده کړې وه هغه سلیمان ته حکمت ورکړ. او د سلیمان او حیرام ترمنځ سوله ییزې اړیکې وې او د هغو د ټینګښت دپاره یې یو تړون لاسلیک کړ.

١٣) سلیمان پاچا د ټولو اسراییلو څخه دېرش زره کسان د بېګار دپاره راجلب کړل. ١٤) د هغوی څخه به یې لس زره تنه په وار سره میاشت په میاشت لبنان ته لېږل، نو هغوی به یوه میاشت په لبنان کې تېروله او دوه میاشتې به په خپل کور کې وو. ادونیرام د بېګارۍ کارونو مشر ؤ. ١٥) همدارنګه سلیمان په غرنۍ سیمه کې اتیا زره د

تېرو پرېکوونکي او اويا زره تنه د تېرو د وړلو دپاره درلودل. (۱۶)

همدارنگه هغه درې زره او درې سوه تنه د کارگرانو مشران درلودل چې د کارونو څارنه به يې کوله او کارگرانو ته به يې لارښوونه کوله.

(۱۷) هغوی د سليمان پاچا په حکم د تېرو د کان څخه د ډېرو ښو تېرو تختې راويستلې چې د خدای د کور دپاره د توږل شويو تېرو څخه بنياد تيار کړي. (۱۸) د سليمان او حيرام کارگرانو او د جبال سړيو تېرې او لرگي تيار کړل چې د خدای کور جوړ شي.

سليمان او د څښتن د کور جوړونه

۶ (۱) د مصر څخه د اسراييلو د قوم د وتلو څخه وروسته په څلور سوه اتياوم کال کې په اسراييلو باندې د سليمان د پاچاهۍ په څلورم کال د زيو په مياشت کې چې د کال دوهمه مياشت ده، هغه د خدای د کور په جوړولو پيل وکړ. (۲) هغه کور چې سليمان د څښتن دپاره جوړ کړی ؤ، د هغه اوږدوالی اووه ويشت متره، سور يې نهه متره او لوړوالی يې ديارلس نيم متره ؤ. (۳) د خدای د کور مخې ته دهليز ؤ چې اوږدوالی يې د خدای د کور سره برابر ؤ، يعنې نهه متره او سور يې څلورنيم متره ؤ. (۴) هغه د خدای د کور په دېوالونو کې لوړې تنگې کړې گانې جوړې کړې. (۵) د خدای د کور په اړخونو او شاته دباندينی دېوالونو ته څنگ په څنگ يې يوه درې منزله ودانۍ جوړه کړه. (۶) په لاندېني منزل کې هرې کوتې دوه متره او شل سانتي سور، په منځني منزل کې دوه متره او اويا سانتي سور او په پورتنی منزل کې درې متره او لس سانتي سور درلود. د خدای د کور دېوال په هر منزل کې نسبت ښکتنی منزل ته

نری ؤ، ترخو بې له دې چې په هغه کې تیرونه جوړ شي، کوتې په دېوال باندې ټینګې شي.

۷ د کومو تیرو نه چې د خښتن کور جوړ شوی ؤ هغه په کان کې تیارې شوې وې. کله چې د خښتن کور جوړېده، نو د خټکونو، تېشو یا د اوسپنې د نورو سامانونو اواز هلته نه اورېدل کېده.

۸ د ودانۍ د لاندېني منزل د ننوتلو دروازه د خدای د کور په جنوبي اړخ کې وه، چې د زینو په وسیله یې دوهم او درېم منزل ته لاره درلودله. ۹ نو په دې توګه سلیمان پاچا د خدای کور جوړ کړ او سرته یې ورساوه. بام یې د سبر د ونو د تیرانو او تختو څخه جوړ کړ. ۱۰ هغه درې منزله ودانۍ چې هر منزل یې دوه متره او شل سانتي لوړوالی درلود، د خدای د کور د باندیني دېوالونو ته څنګ په څنګ وه. ودانۍ د دېوالونو سره د سبر د ونو د تیرانو په وسیله نښلول شوې وه.

۱۱ خښتن سلیمان ته وویل: ۱۲ «زما د کور په اړه چې ته یې جوړوې، که چېرې زما په ټولو فرمانونو او حکمونو باندې عمل وکړې، نو زه به هغه وعده چې ستا د پلار داود سره مې کړې ده، ستا په وسیله تر سره کړم. ۱۳ او زه به د اسراییلو د قوم په منځ کې په هغه کور چې تا جوړ کړی دی اوسېرم او هغوی به هېڅکله یوازې پرېنږدم!»

۱۴ نو په دې توګه سلیمان پاچا د خدای د کور جوړول سرته ورسول.

د خدای د کور داخلي سامان

(دوهم تواریخ ۳: ۸ - ۱۴)

- ۱۵) داخلي دېوالونه د غولي څخه تر چته پورې د سبر د ونو په تختو باندې پوښل شوي وو او د خدای د کور حویلی د سروې په لرگیو باندې پوښل شوې وه. ۱۶) داخلي کوټه چې د ډېر سپېڅلي ځای په نوم یادېدل د خدای د کور شاته برخه کې جوړه شوې وه. هغه نهه متره اوږده وه او د سبر د ونو د تختو په وسیله چې د غولي څخه تر چته پورې رسېدلې، د اصلي سالون څخه بېل شوې وه. ۱۷) اصلي سالون چې ډېر سپېڅلي ځای ته مخامخ و، اتلس متره اوږدوالی یې درلود. ۱۸) د سبر د ونې تختې د کدوانو او گلانو په نقشونو باندې ښکلې کړای شوې وې. ټوله دننۍ برخه د سبر په لرگیو باندې پوښل شوې وه، ترڅو د دېوالونو تیرې ونه لیدل شي. ۱۹) ډېر سپېڅلی ځای تیار شو چې د څښتن د لوظ صندوق په کې کېږدي. ۲۰) د دې کوټې اوږدوالی نهه متره، سور یې نهه متره او لوړوالی یې نهه متره و. داخلي برخه په سوچه سرو زرو باندې پوښل شوې وه. په همدې ډول د قربانۍ ځای چې د سبر د تختو څخه جوړ شوی و، په سرو زرو باندې پوښل شوی و. ۲۱) د خدای د کور دننۍ برخه په سوچه سرو زرو باندې پوښل شوې وه او د ډېر سپېڅلي ځای د دروازې مخامخ ته د سرو زرو زنجیرونه ځای په ځای شوي وو چې هغه ځای هم په سوچه سرو زرو باندې پوښل شوی و. ۲۲) د خدای د کور ټوله داخلي برخه په سرو زرو باندې پوښل شوې وه، همدارنگه د قربانۍ ځای هم چې د ډېر سپېڅلي ځای په څنګ کې و، په سرو زرو باندې پوښل شوی و.

٢٣ سلیمان دوه اسماني مخلوقات د زيتون د لرگیو څخه جوړ کړل او په ډېر سپېڅلي ځای کې يې کېښودل. هر يو څلورنيم متره لوړوالی درلود. ٢٤-٢٦ دواړه په يوه اندازه او په يو شکل وو او هر يو دوه دوه وزرونه درلودل. د هر يو وزر اوږدوالی دوه متره او شل سانتي و، نو د يو وزر د سر نه د بل وزر تر سره پورې فاصله څلورنيم متره وه. ٢٧ هغه يې په ډېر سپېڅلي ځای کې يو تر بله څنګ په څنګ داسې کېښودل، ترڅو د هغوی دوه غوړېدلي وزرونه د کوتې په منځ کې يو د بله سره ولګېږي او دوه نور وزرونه د دېوالونو سره ولګېږي. ٢٨ دواړه اسماني مخلوقات په سرو زرو باندې پوښل شوي وو.

٢٩ د اصلي سالون او د ډېر سپېڅلي ځای دېوالونه چارچاپېره د اسماني مخلوقاتو، د خرما د ونو او گلانو په توږل شويو نقشونو باندې ښکلي کړای شوي وو. ٣٠ د دننيو او دباندنيو کوتو غولي هم په سرو زرو باندې پوښل شوي وو.

٣١ سلیمان د ډېر سپېڅلي ځای د ننوتلو په دروازه کې يوه دوه پله يې دروازه چې د زيتون د لرگیو څخه جوړه شوې وه کېښودله، چې پنځه اړخيزه بازوگان او سرتاق يې درلودل. ٣٢ دوه پله يې دروازه د اسماني مخلوقاتو، د خرما د ونو او گلانو په توږل شويو نقشونو باندې ښکلې کړای شوې وه. هغه دروازه، اسماني مخلوقات او د خرما ونې په ټکول شويو سرو زرو باندې پوښل شوي وو.

٣٣ په هماغه ډول اصلي سالون ته د ننوتلو د دروازې چوکاټ د زيتون د لرگیو څخه د مستطیل په شکل جوړ شوی و. ٣٤

همدارنگه دوه دروازې وې چې د سروې د لرگيو څخه جوړې شوې وې. هرې دروازې دوه داسې برخې درلودلې چې چپراسونه يې درلودل. (۳۵) دا دروازې د اسماني مخلوقاتو، د خرما د ونو او د گلانو په توپړل شويو نقشونو باندې ښکلې کړای شوې وې چې يو برابر په سرو زرو باندې پوښل شوې وې. (۳۶) د عبادت ځای د دننی حوډلې گړدچاپېره يو دېوال ؤ. هغه دېوال د درې طبقو توپړل شويو تپرو او د يوې طبقې د سبر د تيرانو څخه جوړ شوی ؤ.

(۳۷) د خدای د کور بنياد د سليمان د پاچاهۍ په څلورم کال د زيو په مياشت کې چې د کال دوهمه مياشت وه، کېښودل شو. (۳۸) د سليمان د پاچاهۍ په يوولسم کال د بول په مياشت کې چې د کال اتمه مياشت وه، د خدای د کور د جوړېدلو کار کت مټ د پلان له مخې په پوره توگه سرته ورسېده. سليمان اووه کاله د هغه په جوړولو باندې ولگول.

د سليمان ماني

۷ (۱) خو سليمان د خپلې ماني په جوړولو باندې ديارلس کاله تېر کړل او هغه يې پوره کړه. (۲) د ماني هغه سالون چې د لبنان د ځنگل د سالون په نوم يادېده څلورڅلوېښت متره اوږدوالی، دوه ويشت متره سور او ديارلس نيم متره لوړوالی درلود. هغه د سبر د ونو د ستنو څلور قطاره درلودل چې د سبر تيران ورباندې پراته وو. (۳) د دې سالون د سبر د لرگيو بام د تيرانو د پاسه ؤ او دا تيران په ستنو باندې پراته وو. ټول پنځه څلوېښت تيران او په هر يو قطار کې

پنځلس تیران وو. (۴) د هغې کرکی گانې په درې قطارونو کې یو بل ته مخامخ ایښودل شوي وې. (۵) دروازو او کرکیو مستطیل شکله چوکاټونه درلودل او په هر دېوال کې د کرکیو درې قطاره یو بل ته مخامخ وو.

(۶) بل سالون چې د ستنو د سالون په نوم یادېده، دوه ویشت متره اوږد او دیارلس نیم متره یې سور ؤ. د هغه مخې ته یو دالان ؤ چې بام یې درلود او په ستنو باندې ټینګ شوی ؤ.

(۷) د پاچا د تخت کوټه چې د قضاوت د سالون په نوم هم یادېده، یعنې هغه ځای چې سلیمان به په کې د دعوی پرېکړې کولې، د غولي څخه تر چته پورې یې د سبر د لرگیو تختې درلودلې.

(۸) د سلیمان خپل کور په بله حوډلی کې د قضاوت د سالون شاته ؤ چې د نورو ودانیو په شان جوړ شوی ؤ. همدارنگه سلیمان د فرعون د لور دپاره چې هغه ورسره واده کړی ؤ د دې کور په شان یو کور جوړ کړ.

(۹) دا ټولې ودانۍ د باندې څخه تر لویې حوډلې پورې او د بنیاد څخه تر بامه پورې د ډبرو ښو تیرو د تختو څخه چې په ټاکلو اندازو غوڅې شوې وې او باندیني او دننني مخونه یې په اړو باندې غوڅ شوي وو، جوړې شوې وې. (۱۰) بنیادونه یې په ډبرو ښو لویو تیرو باندې چې ځینې یې څلورنیم متره او ځینې یې درې نیم متره اوږدوالی درلود ایښودل شوي وو. (۱۱) د هغو دپاسه په ټاکلو اندازو غوڅې شوې ډبرې ښې تیږې او د سبر د لرگیو تیران وو. (۱۲) د

مانې د لويې حوېلې دېوال چې د حوېلې څخه چاپېره شوی ؤ، د څښتن د کور د داخلي حوېلې او د هغه د دالان په شان درې طبقې توپل شوې تېرې او يوه طبقه د سبر د لرگيو تيران يې درلودل.

د حورام کار

۱۳ سلیمان پاچا یو سړی راوغوښت چې حورام نومېده او د صور په ښار کې اوسېده. ۱۴ هغه د نفتالي د قبیلې څخه د یوې کونډې زوی ؤ او د هغه پلار د صور څخه ؤ او د برنجو کسبگر ؤ. حورام ډېر ماهر او پوه سړی ؤ او د برنجو په هر ډول کار کې یې تجربه درلودله. هغه سلیمان پاچا ته راغی او ټول هغه کارونه چې ورته سپارل شوي وو، سرته یې ورسول.

دوه برنجي ستنې

(دوهم تواریخ ۳: ۱۵ - ۱۷)

۱۵ حورام دوه برنجي ستنې په قالب کې جوړې کړې چې د هرې یوې لوړوالی اته متره او گردچاپېر یې پنځه متره او دېرش سانتي ؤ.

۱۶ همدارنگه هغه د قالب شویو برنجو څخه دوه تاجونه جوړ کړل

او د ستنو په سرونو باندې یې کېښودل. هر تاج دوه متره او شل

سانتي لوړ ؤ. ۱۷ د اوبدل شویو زنجیرونو یوه جالی وه چې د ستنو

سرونه یې په تاجونو باندې ښکلي کړي وو. د هر تاج دپاره اووه

داني زنجیرونه وو. ۱۸ هغه په دوه قطارونو کې برنجي انار جوړ

کړل چې د هر جال څخه راتاو شي او هغه تاجونه چې د ستنو په سر

باندې وو، ښکلي کړي. ۱۹ هغه تاجونه چې په دالان کې د ستنو په

سرونو باندې وو، د سوسن د گلونو په شکل وو او يو متر او اتيا سانتي لوړوالی يې درلود. (۲۰) د دواړو ستنو په تاجونو باندې د کاسه شکله برخې دپاسه چې د جال په څنګ کې وه، په چارچاپېره قطارونو کې دوه سوه برنجي انار وو. (۲۱) حورام د خدای د کور د دروازي په مخکې دا دوه برنجي ستني ودرولې. د جنوبي خوا ستن يې د ياکين په نوم او د شمالي خوا ستن يې د بوغز په نوم ياده کړه. (۲۲) د ستنو په سرونو باندې د سوسن د گلونو په شکل برنجي تاجونه وو. په دې توګه د ستنو کار سرته ورسېده.

د اوبو برنجي حوض

(دوهم تواريخ ۴: ۲ - ۵)

(۲۳) حورام د برنجو څخه يوه ګرده ټانکۍ جوړه کړه چې ژوروالی يې دوه متره او شل سانتي، قطر يې څلورنيم متره او ګردچاپېر يې ديارلس نيم متره ؤ. (۲۴) د ټانکۍ د غاړې ګردچاپېره د برنجي کدوانو دوه قطارونه وو چې د ټانکۍ د نورو برخو سره يوځای قالب شوي وو. (۲۵) ټانکۍ د دولسو برنجي غويانو په شا باندې ولاړه وه چې درې يې شمال ته، درې يې جنوب ته، درې يې ختيځ ته او درې يې لوېديځ ته مخامخ وو. ټانکۍ د هغو دپاسه وه او د هغو سرونه دباندې خواته وو. (۲۶) د هغه پنډوالی پنځه اوياملي متره ؤ او څنډه يې د جام د څنډې په شان وه چې د سوسن د غوړېدلي گل په شان معلومېدله. په دې ټانکۍ کې د څلوېښت زرو ليترونه زياتې اوبه ځايېدلې.

(۲۷) همدارنگه حورام لس برنجي گاډۍ جوړې کړې چې هرې يوې
 يو متر او اتيا سانتي اوږدوالی، يو متر او اتيا سانتي سور او يو متر او
 دېرش سانتي لوړوالی درلود. (۲۸) د گاډيو نقشه په دې ډول وه: د
 گاډۍ په چوکاټونو کې څلور کنجه تختې ايښودل شوې وې. (۲۹) په
 څلور کنجه تختو باندې د زمريانو، غويانو او د اسماني مخلوقاتو
 نقشونه وو. په چوکاټونو باندې د زمريانو او غويانو د نقشونو د پاسه
 او لاندې د گلانو د غونچو نقشونه وو چې د ټکول شوي فلز څخه
 جوړ شوي وو. (۳۰) هرې گاډۍ د برنجي ميلو سره څلور برنجي
 ارابې درلودلې. د تش د پاره په څلورو کنجونو کې برنجي کومکي
 ميلې وې. د هغو په هر اړخ کې د گلانو د غونچو نقشونه وو. (۳۱) د
 تش د پاره د گاډۍ په سر باندې يو گرد چوکاټ ؤ. هغه د گاډۍ د
 سر څخه پنځه څلوېښت سانتي متره پورته خواته او اووه شپېته
 سانتي متره لاندې دننه خواته غزېدلی ؤ. د خولې چارچاپېره يې چې
 گرده وه، نقشونه ويستل شوي وو. د گاډيو تختې گردې نه وې، بلکې
 څلور کنجه وې. (۳۲) څلور ارابې د تختو لاندې وې او د ارابو ميلې
 د گاډيو پورې نښتي وو. د هرې ارابې قطر اووه شپېته سانتي ؤ. (۳۳)
 دا ارابې د جنګي گاډيو د ارابو په شان جوړې شوې وې. د هغوی
 ميلې، څنډې، پرې او د ارابو منځنۍ برخې ټول په قالب کې د برنجو
 څخه جوړ شوي وو. (۳۴) د هرې گاډۍ په لاندېنيو څلورو کنجونو
 کې څلور کومکي ستنې وې چې د گاډۍ سره نښتي وې. (۳۵) د
 گاډۍ په سر باندې يوه گرده کړۍ وه چې دوه ويشت سانتي متره
 لوړوالی يې درلود. کومکي ستنې او تختې د گاډۍ د سر پورې نښتي

وي. (۳۶) هغه په کومکي ستنو او تختو باندې په هر خالي ځای کې د اسماني مخلوقاتو، زمريانو او د خرما د ونو نقشونه جوړ کړل او د هغو سره چارچاپېره د گلانو د غونچو نقشونه وو. (۳۷) په دې ډول هغه لس گاډۍ جوړې کړې چې ټولې په يو قالب کې جوړې شوې وې او د اندازې او شکل له مخې يوشان وې.

(۳۸) همدارنگه حورام لس برنجي تشتونه جوړ کړل چې د هرې گاډۍ دپاره يو تشت ؤ. د هر تشت قطر يو متر او اتيا سانتي ؤ او شاوخوا اته سوه ليتره اوبه په کې ځايېدلې. (۳۹) هغه پنځه گاډۍ د خداى د کور په جنوب کې او پنځه يې په شمال کې ځای په ځای کړې. د خداى د کور په جنوب ختيځ کڼج کې يې ټانکۍ کېښودله.

د خداى د کور د سامان لست

(دوهم تواريخ ۴: ۱۱ - ۵: ۱)

(۴۰) حورام همدارنگه تشتونه، بېلچې او د وینو د شیندلو کاسې جوړې کړې.

نو حورام هغه ټول کارونه پای ته ورسول چې د سليمان پاچا دپاره يې د څښتن د کور په خاطر په خپله غاړه اخیستي وو:

(۴۱) دوه ستنې

د ستنو په سرونو باندې د کاسو په شان دوه تاجونه
د جالیو دوه سپټونه، د ستنو په سرونو باندې د سینگارولو
دپاره د کاسو په شان دوه تاجونه.

٤٢) د دوو سپتونو جاليو دپاره څلور سوه برنجي انار. د

هرې جالی دپاره د برنجي انارو دوه قطارونه چې د ستونو په
سرونو باندې د کاسو په شان تاجونه د ښکلا دپاره وو.

٤٣) لس گاډۍ د هغو د لسو تشتونو سره

٤٤) ټانکی او د هغې لاندې دولس برنجي غويان

٤٥) لوبني، بېلچې او د وینو د شیندلو دپاره کاسې.

د څښتن د کور دا ټول سامان چې حورام د سلیمان پاچا دپاره جوړ
کړی ؤ، د صیقل شویو برنجو څخه وو. ٤٦) دا شیان پاچا د اردن په
دره کې د سوکوت او زرتان ترمنځ د خاورې په قالبونو کې جوړ
کړي وو. ٤٧) سلیمان دا شیان ونه تلل، ځکه چې هغه ډېر زیات وو
او د برنجو وزن معلوم نه شو.

٤٨) همدارنگه سلیمان د څښتن د کور دپاره دا شیان جوړ کړل:

د قربانی ځای د سرو زرو څخه.

د سرو زرو مېز چې هغه سپېڅلې ډوډۍ به ورباندې ایښودل
کېدله چې خدای ته به نذرانه کېدله.

٤٩) خراغدانونه چې د سوچه سرو زرو څخه وو، ډېر

سپېڅلي ځای ته مخامخ پنځه ښي خواته او پنځه چپ
خواته ایښي وو.

د سرو زرو د گلانو نقشونه، خراغونه او پلته پاکوونکي.

٥٠) د سوچه سرو زرو تشتونه، د پلتي پاکوونکي، د وینو د

شیندلو کاسې، د خوشبویی پشقابونه او د اور لوبني.
د ډېر سپېڅلي ځای د دروازو دپاره او همدارنگه د خدای د
کور د اصلي سالون د دروازو دپاره د سرو زرو چپراسونه.

٥١) کله چې سلیمان پاچا د خښتن د کور ټول کارونه پای ته
ورسول، بیا سلیمان دا ټول شیان یعنی سپین او سره زر او نور سامان
چې د هغه پلار داود خښتن ته وقف کړی ؤ، هغه یې د خښتن د کور
په خزانو کې کېښود.

د خدای کور ته د لوظ صندوق راوړل

(دوهم تواریخ ۵: ۲ - ۶: ۲)

٨) له هغې وروسته سلیمان د اسراییلو سپین بریري، د قبیلو
ټول مشران او د اسراییلو د طایفو مشران اورشلیم ته راوغوښتل چې
د خښتن د لوظ صندوق د صهیون یعنی د داود د ښار څخه د خدای
کور ته یوسي. ٢) د کال په اوومه یعنی د ایتانیم په میاشت هغوی
ټول د سلیمان پاچا په حضور کې د جونگرو د اختر په وخت کې
راتول شول. ٣) کله چې د اسراییلو ټول سپین بریري راتول شول،
کاهنانو د لوظ صندوق پورته کړ ٤) او هغه یې د خدای کور ته
یووړ. کاهنانو او لایوانو هم د خښتن سپېڅلې خېمه او د هغې ټول
سپېڅلې سامان د خدای کور ته راوړ. ٥) سلیمان پاچا او د
اسراییلو ټول قوم د لوظ د صندوق مخې ته راتول شول او دومره ډېر

پسونه او غويان يې قرباني کړل چې نه شمېرل کېدل. (٦) کاهنانو د
 خښتن د لوظ صندوق خپل ځای ته چې د خدای په کور کې ؤ، يعنې
 دننه ډېر سپېڅلي ځای ته راوړ او هغه يې د اسماني مخلوقاتو د
 وزرونو لاندې کېښود. (٧) اسماني مخلوقاتو خپل وزرونه په هغه
 ځای باندې چې هلته د لوظ صندوق ؤ، خپاره کړل. هغوی په
 صندوق او د هغه په وړونکو ميلو باندې سيوری وچاوه. (٨) ميلي
 دومره اوږدې وې چې د هغوی سرونه د خدای د کور د اصلي سالون
 څخه چې ډېر سپېڅلي ځای ته مخامخ ؤ، ليدل کېدل، خو د کوم بل
 ځای څخه نه ليدل کېدل. هغه ميلي تر نن ورځې پورې په هغه ځای
 کې دي. (٩) د لوظ په صندوق کې بل هېڅ شی نه ؤ، پرته د تېرو د
 هغو دوو لוחو څخه چې موسی د سینا په غره کې په هغه کې ايښي
 وې، چېرته چې خښتن د مصر څخه د هغوی د وتلو وروسته د
 اسراييلو د خلکو سره لوظ وکړ. (١٠) کله چې کاهنان د خدای د
 کور د اصلي سالون يعنې سپېڅلي ځای څخه دباندې راووتل، ناڅاپه
 د خښتن کور د ورپځې څخه ډک شو. (١١) کاهنانو د ورپځې له امله
 ونه شو کولای چې خپل خدمت تر سره کړي، ځکه چې د خښتن
 کور د هغه د جلال نه ډک شوی ؤ.

(١٢) بيا سليمان وويل: «خښتن ويلي دي چې هغه به په توره تياره
 کې اوسېږي. (١٣) په رښتيا مې ستا دپاره يو پرتمين کور جوړ کړی
 دی، داسې ځای چې د تل دپاره په کې واوسېږي.»

قوم ته د سليمان وينا

۱۴ هغه وخت چې د اسراییلو خلک په هغه ځای کې ولاړ وو، پاچا خپل مخ د هغوی خواته راواړاوه او د خدای څخه یې هغوی ته برکت وغوښت. ۱۵ بیا هغه وویل: «ثنا دې وي د اسراییلو څښتن خدای ته! کومه وعده چې هغه زما د پلار داود سره کړې وه هغه یې سرته ورسوله. څښتن داود ته ويلي وو: ۱۶ له هغه وخت راهیسې چې ما خپل قوم د مصر څخه راوویست، ما د اسراییلو په کومې قبیلې کې هېڅ یو ښار غوره نه کړ چې په هغه کې دې زما دپاره کور جوړ شي او زما عبادت دې په کې وشي. خو داوده، ته مې غوره کړې چې زما په قوم باندې پاچاهي وکړي.» ۱۷ سلیمان زیاته کړه: «دا زما د پلار هیله وه چې د اسراییلو د څښتن خدای د عبادت دپاره یو کور جوړ کړي. ۱۸ خو څښتن هغه ته وویل: «ستا هیله په ځای وه چې غوښتل دې زما د عبادت دپاره یو کور جوړ کړي، ۱۹ خو ته به هغه جوړ نه کړې، بلکې ستا خپل زوی به زما کور جوړ کړي.» ۲۰ اوس هغه وعده چې څښتن کړې وه، هغه یې سرته ورسوله. زه د خپل پلار داود په ځای پاچا شوم او اوس د اسراییلو په تخت باندې ناست يم او د اسراییلو د څښتن خدای د عبادت دپاره مې کور جوړ کړی دی. ۲۱ همدارنگه ما د خدای په کور کې د لوظ د صندوق دپاره ځای تیار کړ. په هغه کې د څښتن د هغه لوظ د تیرو لوحي دي، یعنې هغه لوظ چې زمونږ د نیکونو سره یې د مصر څخه د راویستلو په وخت کې کړی ؤ.»

د سلیمان دعا

(دوهم تواریخ ۶: ۱۲ - ۴۲)

۲۲) بیا سلیمان د خښتن د قربانی د خای مخې ته د اسراییلو د

غونډې په مخکې ودرېده او خپل لاسونه یې د اسمان خواته پورته

کړل ۲۳) او دعا یې وکړه: «ای د اسراییلو خښتن خدایه، پورته په

اسمان او لاندې په ځمکه کې ستا په شان خدای نشته! ته د خپلو

خلکو سره په خپل لوظ باندې ټینګ ولاړ یې او هغوی ته چې د زړه

له کومې ستا اطاعت کوي، خپله تلپاتې مینه څرګندوي. ۲۴) هغه

وعدۀ چې تا زما د پلار یعنی خپل خدمتګار داود سره کړې وه، هغه

دې نن تر سره کړه. ۲۵) نو اوس ای د اسراییلو خښتن خدایه! زه

دعا کوم چې ته هغه بله وعدۀ هم سرته ورسوي چې زما د پلار سره

دې کړې وه او ویلي دي وو: که ستا اولادۀ ستا په شان په غور سره

زما اطاعت وکړي، نو د تل دپاره به د هغوی څخه یو یې د اسراییلو

پاچا وي. ۲۶) نو اوس ای د اسراییلو خدایه! د هر شي وعدۀ چې تا

د خپل خدمتګار، یعنی زما د پلار داود سره کړې وه، هغه دې رښتیا

شي.

۲۷) خو ای خدایه، ایا ته په رښتیا سره کولای شي چې په ځمکه

ژوند وکړي؟ حتی ټول اسمانونه دومره لوی نه دي چې ته په کې

خای شي، نو څنګه به وکولای شي چې په دې کور کې چې ما ستا

دپاره جوړ کړی دی، واوسېږي؟ ۲۸) بیا هم ای زما خښتن خدایه، د

خپل خدمتګار دعا او هغه زاری چې ستا د رحم دپاره یې کوي،

قبولې کړه. هغه فریاد او دعا چې ستا خدمتګار یې نن ستا په حضور

کې کوي، واوره. (۲۹) په دې کور باندې شپه او ورځ خپل نظر وساته، دا ځای چې تا د خپل عبادت دپاره غوره کړی دی. هرکله چې زه خپل مخ دې کور ته اړوم او دعا کوم، هغه دعا قبوله کړه! (۳۰) د خپل خدمتگار او د خپل قوم اسراييلو زاری چې د دې کور خواته يې کوي، واوره. د خپل استوگنځي يعنې د اسمان څخه يې واوره او چې کله دې واورېدلې، نو مونږ وبخښه.

(۳۱) کله چې يو سړی د بل سړي په وړاندې په گناه کولو باندې تورن شوی وي او هغه د خدای د کور د قربانۍ ځای ته راوستل شي او دا قسم وخورې چې هغه بې گناه دی، (۳۲) ای څښتنه، په اسمان کې يې واوره او د هغوی ترمنځ قضاوت وکړه. گناهکار ته داسې سزا ورکړه چې د هغې وړ وي او هغه څوک چې بې گناه وي، هغه ازاد کړه.

(۳۳) کله چې ستا قوم اسراييل د هغې گناه له امله چې ستا په وړاندې يې کړې وي د دښمن له خوا ماتې وخورې او کله چې هغوی بېرته ستا خواته راوگرځي او ستا د نوم ثنا او صفت وکړي او په دې کور کې تاته دعا او زاری وکړي، (۳۴) په هغه وخت کې په اسمان کې هغه دعا او زاری قبولې کړه، د خپل قوم اسراييلو گناه وبخښه او هغوی بېرته هغې ځمکې ته راوله چې د هغوی نيکونو ته دې ورکړې وه.

(۳۵) فرض کړه د خپل قوم د گناه له امله چې ستا په وړاندې يې کړې وي باران ودروې. کله چې هغوی د دې کور په لور دعا وکړي او ستا د نوم ثنا او صفت وکړي او د خپلې گناه نه توبه وباسي، ځکه

چې تا هغوی ته سزا ورکړې ده، (۳۶) نو بیا د هغوی دعا په اسمان کې واوړه او د خپل قوم اسراییلو یعنی د خپلو خدمتگارانو گناهونه وبخښه. هغوی ته د ژوند سمه لاره وروښایه او په هغه ځمکه باندې چې تا خپل قوم ته د ملکیت په توگه ورکړې ده، باران ووروه.

(۳۷) کله چې په هېواد باندې قحطي، وبا، د غلو دانو په فصل سوځوونکی باد یا مرض یا د ملخانو حمله راشي یا د هغوی دښمنان د هغوی ښارونه کلابند کړي، هره بلا یا مرض چې راشي، (۳۸) د هغوی دعاگانې او زاری واوړه. که چېرې ستا د قوم اسراییلو څخه یو څوک د زړه له خفگانه خپل لاسونه د دې کور خواته پورته کړي، (۳۹) د هغه دعا واوړه. په خپل استوگنځي، یعنی په اسمان کې هغه ته غوږ ونیسه، هغه وبخښه او مرسته ورسره وکړه. یوازې ته د انسان د زړه څخه خبر یې. د هر سړي سره داسې چلند وکړه څنگه چې د هغې وړ وي، (۴۰) ترڅو ستا خلک ټول ژوند په هغې ځمکې کې چې تا زمونږ نیکونو ته ورکړې وه، ستا عزت وکړي.

(۴۱) - (۴۲) کله چې یو پردی سړی د کوم لېرې هېواد څخه چې ستا لوی نوم او شهرت یې اورېدلی وي او ستا د قدرت او لویو کارونو څخه خبر شوی وي، راشي او د دې کور خواته دعا وکړي، (۴۳) نو د اسمان څخه چې ستا د اوسېدلو ځای دی، د هغه دعا قبوله کړه او هرڅه چې هغه سړی درڅخه غواړي ورته وریي کړه. په دې ډول به د ټولې نړۍ قومونه ستا د خپل قوم اسراییلو په شان تا وپېژني، ستا څخه ووپریږي او په دې باندې به پوه شي چې دغه کور چې ما جوړ کړی دی ستا په نوم یادېږي.

٤٤) کله چې ته خپل قوم لېرې چې د خپلو دښمنانو سره د جگړې دپاره لار شي او هغوی که هر چېرې وي، بیا د هغه ښار خواته چې تا غوره کړی دی او د دې کور په خوا چې ما ستا د عبادت دپاره جوړ کړی تاته دعا وکړي، ٤٥) د هغوی زاری او دعاگانې واوره. د اسمان څخه د هغوی دعاگانې قبولې کړه او هغوی ته بری ورکړه.

٤٦) کله چې ستا قوم ستا په وړاندې ګناه وکړي - او داسې څوک نشته چې ګناه ونه کړي - او ته په هغوی په قهر شي، پرېږدې چې دښمنان هغوی ته ماتې ورکړي او هغوی خپل هېواد ته که هغه نژدې وي یا لېرې د اسیرانو په توګه بوځي، ٤٧) نو د خپلو خلکو زاری او دعاگانې واوره. که هغوی د اسیرتوب په هېواد کې توبه وباسي، تاته زاری وکړي او دا اقرار وکړي، چې هغوی څومره ګناهکار او بد عمله دي، نو ای څښتنه! د هغوی زاری او دعاگانې قبولې کړه. ٤٨) که چېرې هغوی په هغه هېواد کې په رښتیا او اخلاص سره

توبه وباسي او د هغه هېواد چې تا زمونږ نیکونو ته ورکړی دی، هغه ښار چې تا غوره کړی دی او د دې کور په خوا چې ستا دپاره مې جوړ کړی دی، خپل مخونه واپروي او تاته دعا وکړي، ٤٩) نو هغه وخت د هغوی زاری او دعاگانې واوره. په اسمان کې چې ستا د اوسېدلو ځای دی، هغه قبولې کړه او د هغوی سره مرسته وکړه. ٥٠)

د هغوی ټول ګناهونه او یاغي توب چې د ستا په وړاندې یې کړی دی، وبخښه او د هغوی اسپروونکي مجبور کړه چې د هغوی سره په مهربانۍ چلند وکړي. ٥١) ځکه چې هغه ستا خپل غوره شوی قوم دی چې د مصر څخه، یعنې د اوسپنې د ویلي کولو د داش څخه دې دباندې راوویستل. ٥٢) څښتن تعالی! ستا نظر دې د خپل خدمتګار

او خپل قوم اسراييلو د زاريو په لور وي او هرکله چې هغوی تاته
فرياد وکړي، هغه واوړه. (۵۳) ځکه هغه وخت چې تا ای خښتن
تعالی، زمونږ نیکونه د مصر څخه راوويستل، د خپل خدمتگار موسی
په وسیله دې اعلان وکړ چې اسراييل مې د نړۍ د ټولو قومونو څخه
غوره کړ چې زما ځانگړی قوم شي.»

اخرنی دعا

(۵۴) کله چې سلیمان خښتن ته دا زاری او دعاگانې پای ته

ورسولې، د خښتن د قربانۍ د ځای د مخې څخه چې هغه په کې په
گونډو ؤ، پاڅېده او خپل لاسونه یې د اسمان خواته پورته کړل. (۵۵)
هغه ودرېده او په لوړ اواز سره یې د اسراييلو د هغو ټولو خلکو دپاره
چې هلته راټول شوي وو، برکت وغوښت او ویې ویل: (۵۶) «د

خښتن ثنا دې وي! هغه خپل قوم اسراييلو ته د وعدې سره سم ارامي
ورکړه. هغه ټولې سخاوتمندانه وعدې چې د خپل خدمتگار موسی په
وسيله یې کړې وې، سرته ورسولې. (۵۷) لکه څنگه چې زمونږ

خښتن خدای زمونږ د نیکونو سره ؤ، زمونږ سره دې هم وي. هغه
دې مونږ هېڅکله نه پرېږدي او زمونږ څخه دې لاس وانخلي. (۵۸)

هغه دې زمونږ ارادې بدلې کړي، ترڅو مونږ تل د هغه د غوښتنې
سره سم ژوند وکړو او هغه قوانین او حکمونه چې زمونږ نیکونو ته
یې ورکړي وو، سرته ورسوو. (۵۹) هیله کوم چې زمونږ خښتن

خدای د تل دپاره زما دعا او دا غوښتنې چې د هغه څخه مې کړې
دي، په یاد وساتي. هغه دې تل په خپل قوم اسراييلو او د هغوی په
پاچا باندې رحم وکړي او د هغوی ورځنی اړتیاوې دې پوره کړي،

٦٠ ترڅو د نړۍ ټول قومونه پوه شي چې څښتن يوازېنې خدای دی - بل خدای نشته. ٦١ تاسو خپل څښتن خدای ته چې د هغه قوم یئ، وفادار اوسئ او لکه څنگه چې نن یې سرته رسوئ، د هغه د ټولو قوانینو او حکمونو څخه اطاعت وکړئ.»

سليمان او د خدای د کور وقف کېدل

(دوهم تواریخ ٧: ٤ - ١٠)

٦٢ له هغې وروسته پاچا او د هغه سره ټولو اسرایلیانو د څښتن حضور ته قربانۍ وړاندې کړې. ٦٣ سليمان دوه ويشت زره غویان او یوسلو شل زره پسونه او وزې د سلامتۍ د نذرانې په توګه څښتن ته قربانې کړې. نو په دې ډول پاچا او ټولو اسرایلیانو د څښتن کور وقف کړ. ٦٤ په هماغې ورځ پاچا د حویلی منځنۍ برخه یعنې د څښتن کور ته مخامخ ځای سپېڅلی وګرځاوه، هغه ځکه دا کار وکړ چې د قربانۍ برنجي ځای چې هغه جوړ کړی ؤ، د دې ټولو نذرانو د ځایېدلو دپاره ډېر کوچنی ؤ، نو هلته یې سوځېدونکې نذرانې، د غلو دانو نذرانې او د څارویو وازګې د سلامتۍ د نذرانو دپاره وړاندې کړې.

٦٥ سليمان او د اسرایلیو قوم څوارلس ورځې د خدای په کور کې اختر ولمانځه. په هغه کې په شمال کې د حمات د غاښي څخه نیولې په جنوب کې د مصر تر پولې پورې ډېر خلک راغلي وو. ٦٦ په راتلونکې ورځ هغه خلک رخصت کړل. هغوی د پاچا ستاینه وکړه او د هغو ټولو بنو کارونو له امله چې څښتن د خپل خدمتګار داود او

خپل قوم اسراييلو دپاره يې کړي وو، په خونبۍ او خوشحاله زېږونو خپلو کورونو ته لاړل.

سليمان ته د خښتن بيا ښکاره کېدل

(دوهم تواريخ ۷: ۱۱ - ۲۲)

۹ ﴿۱﴾ کله چې سليمان د خښتن د کور او د شاهي ماڼۍ جوړونه پای ته ورسوله او هغه څه چې هغه د جوړولو پلان درلود تر سره يې کړل، ﴿۲﴾ خښتن د دوهم ځل دپاره هغه ته ورښکاره شو، لکه څنگه چې په جبعون کې ورته ښکاره شوی ؤ. ﴿۳﴾ خښتن هغه ته وويل: «ما ستا هغه زاری او دعا چې زما حضور ته دې کړې وې، قبولې کړې. دا کور چې تا د هغه ځای په توگه چې د تل دپاره به په کې زما عبادت کېږي جوړ کړی دی، هغه مې سپېڅلی کړ. زه به په هغه باندې خپل نظر ساتم او تل به د هغه ساتنه کوم. ﴿۴﴾ که چېرې ته د خپل پلار داود په شان، د زړه د اخلاصه او په صداقت سره زما خدمت وکړې او که ته زما د قوانينو څخه اطاعت وکړې او هر هغه څه چې ما درته د هغه حکم کړی دی سرته ورسوې، ﴿۵﴾ زه به هغه وعده پوره کړم چې ستا د پلار داود سره مې کړې وه او ويلي مې وو چې د هغه اولاده به تل تر تله په اسراييلو باندې پاچاهي وکړي. ﴿۶﴾ خو که چېرې تاسو يا ستاسو اولاده زما څخه پيروي کول پرېږدئ او د هغو قوانينو او حکمونو څخه سرغړونه وکړئ چې تاسو ته مې درکړي دي او د نورو خدايانو خدمت او عبادت وکړئ، نو زه به خپل قوم اسراييل د هغه هېواد څخه وباسم چې هغوی ته مې ورکړی دی. همدارنگه به دا کور چې ما سپېڅلی کړی دی

چې زما عبادت به په کې کيږي، پرېږدم. په هرځای کې به خلک په اسراییلو باندې ملنډې ووېي او د هغه سپکاوی به وکړي. (۸) دا د خدای کور به په یوې کنډوالې باندې بدل شي او هرڅوک چې د هغې په خوا کې تېرېږي، هغه به هک پک او حیران شي. هغوی به پوښتنه کوي: څښتن ولې دې هېواد او دې کور سره داسې عمل کړی دی؟ (۹) خلک به په ځواب کې وایي: دا ځکه چې هغوی خپل څښتن خدای چې د هغوی نیکونه یې د مصر څخه راویستلي وو، پرېښی دی. هغوی نور خدایان غوره کړي دي او د هغوی خدمت او عبادت کوي. له دې امله څښتن په هغوی باندې دا مصیبت راوستلی دی.»

د حیرام سره د سلیمان تړون

(دوهم تواریخ ۸: ۱ - ۲)

(۱۰) د شلو کالو په پای کې چې سلیمان په کې د څښتن کور او شاهي ماڼۍ جوړه کړه، (۱۱) هغه د صور پاچا حیرام ته د جلیل شل ښارگوټي ورکړل، ځکه چې حیرام هغه ته د سبر او سروې هغه ټول لرگي او همدارنگه ټول سره زر چې هغه ورڅخه غوښتي وو، تیار کړي وو. (۱۲) خو کله چې حیرام د صور څخه د هغو ښارگوټو د لیدلو دپاره ورغی چې سلیمان ورته ورکړي وو، هغه یې خوښ نه شول. (۱۳) هغه پوښتنه وکړه: «ای زما وروره، دا څه ډول ښارگوټي دي چې ماته دې راکړي دي؟» له همدې امله نوموړي ښارگوټي تر ننه پورې د بې ارزښته ښارگوټو په نوم یادېږي. (۱۴) حیرام سلیمان ته د څلورو ټنو څخه زیات سره زر لېږلي وو.

د سلیمان نور لوی کارونه

(دوهم تواریخ ۸: ۳-۱۸)

۱۵ سلیمان پاچا د خښتن د کور او د خپلې ماڼۍ د جوړولو، د اورشلیم د ختیځې خوا د ځمکې د ډکولو او د ښار د دېوال د جوړولو دپاره، همدارنگه د حاصور، مجدو او جازر د ښارونو په بیا ودانولو کې د بېگاری څخه کار واخیست. ۱۶ د مصر پاچا فرعون په جازر باندې حمله کړې وه، هغه یې نیولی ؤ او هغه ته یې اور اچولی ؤ. په هغه کې اوسېدونکي کنعانیان یې وژلي وو او هغه یې بیا د واده د سوغات په توګه خپلې لور، یعنې د سلیمان ښځې ته ورکړې ؤ. ۱۷ نو سلیمان جازر بیا ودان کړ. همدارنگه هغه ښکتنی بیت حورون بېرته جوړ کړ، ۱۸ بعلت او تامار چې د یهودا په صحرا کې وو، هغه یې هم بیا ودان کړل. ۱۹ سلیمان هغه ښارونه چې هلته یې خپل د غلو ګودامونه ساتل او هغه ښارونه چې د هغه د اسونو او جنګي ګاډیو دپاره وو، ودان کړل. همدارنگه هغه هرڅه چې غوښتل په اورشلیم، لبنان او په هغې ټولې سیمې کې چې هغه ورباندې پاچاهي کوله، ودان کړل.

۲۰-۲۱ سلیمان د بېگار دپاره د کنعان د خلکو ټوله اولاده مزدوران ونيول، کوم چې د اسراییلو قوم ونه شو کولای د هغوی د هېواد د نیولو په وخت کې هغوی له منځه یوسي. په دې کې اموریان، حیتیان، فرزبان، حویان او یبوسیان شامل وو، چې د هغوی اولاده تر اوسه پورې غلامان دي. ۲۲ خو سلیمان د اسراییلیانو څخه یو هم د بېگار دپاره ونه نیوه، بلکې هغوی د هغه عسکر، درباریان،

عسکري منصبداران، قوماندانان او د هغه د جنگي گاډيو قوماندانان او گاډي وانان وو. (۲۳) همدارنگه هغوی د سلیمان د ودانۍ د جوړولو د کارونو آمران وو. پنځه سوه او پنځوسو کسانو به د هغو خلکو څارنه کوله چې کار به یې کاوه.

(۲۴) د سلیمان بڼځې چې د فرعون لور وه، د داود د ښار څخه خپلې نوې ماني ته چې سلیمان د هغې دپاره جوړه کړې وه، کډه وکړه. بیا سلیمان هغه ځمکه راډکه کړه چې د اورشلیم ختیځ خواته پرته وه.

(۲۵) سلیمان به په کال کې درې ځله د قربانۍ په هغه ځای کې چې د څښتن دپاره یې جوړ کړی ؤ، سوځېدونکې نذرانې او د سلامتی نذرانې وړاندې کولې او ورسره به یې د څښتن په حضور کې خوشبویي سوځوله. په دې توگه سلیمان د خدای د کور کار پای ته ورساوه.

(۲۶) همدارنگه سلیمان پاچا په عصیون جابر کې چې د ادوم په سیمه کې ایلت ته نژدې د سرې بحیرې په غاړه ؤ، کشتۍ گانې جوړې کړې. (۲۷) حیرام خپل خلک یعنی هغه کشتیوانان چې د بحیرې سره بلد وو، ولېږل چې په کشتۍ گانو کې د سلیمان د کسانو سره کار وکړي. (۲۸) هغوی په کشتۍ گانو کې اوفیر ته سفر وکړ او د څوارلسو تنو څخه زیات سره زر یې راوړل او هغه یې سلیمان پاچا ته وسپارل.

د سلیمان او د شیبا د ملکې لیدنه او کتنه

(دوهم تواریخ ۹: ۱-۱۲)

۱۰ کله چې د شیبا ملکې د سلیمان د شهرت په اړه

واورېدل (هغه شهرت چې خښتن سلیمان ته ورکړی ؤ)، نو هغه راغله

چې په سختو پوښتنو سره هغه وازمایي. (۲) هغه د یو لوی کاروان

او اوبانو سره چې د خوشبویۍ مسالې، ډېر سره زر او قیمتي تیرې

ورباندې بار وې، اورشلیم ته راوړسېدله. هغه سلیمان ته راغله او د

هغو ټولو شیانو په هکله چې د هغې په ذهن کې وو، د هغه سره یې

خبرې وکړې. (۳) سلیمان د هغې ټولو پوښتنو ته ځواب ورکړ،

داسې یوه پوښتنه نه وه چې پاچا یې بې ځوابه پرېښي وي. (۴) کله

چې د شیبا ملکې د سلیمان حکمت او هغه مانې چې هغه جوړه کړې

وه، (۵) هغه خواړه چې په دسترخوان باندې وو، د هغه د درباریانو

د کښېناستلو ترتیب، د خدمتگارانو ښه تنظیم او د هغوی کالي، د هغه

ساقیان او هغه سوځېدونکې نذرانې چې هغه د خښتن په کور کې

وړاندې کولې ولیدلې، نو ډېره حیرانه شوه.

(۶) هغې پاچا ته وویل: «هغه څه چې ما په خپل هېواد کې ستاسو

د کارونو او حکمت په اړه اورېدلي وو، هغه رښتیا دي! (۷) خو ما

تر هغې پورې په دې باندې باور نه کاوه ترڅو چې راغلم او دا هرڅه

مې په خپلو سترگو ولیدل. خو حتی ما د دې په نیمايي هم نه وو

اورېدلي، ستاسو حکمت او شتمني د هغې څخه هم ډېره زیاته ده،

څه چې ما اورېدلي وو. (۸) ستاسو خلک به څومره خوشحاله وي!

او ستاسو درباریان به څومره خوښ وي چې تل ستاسو په حضور

کې ولاړ وي او ستاسو د حکمت خبرې واورې! ﴿٩﴾ ثنا دې وي
ستاسو څښتن خدای ته چې ستاسو څخه ډېر خوشحاله دی او تاسو
يې د اسراييلو په تخت باندې کښېنولي یئ. د اسراييلو سره د څښتن
د تليپاتې مينې په خاطر يې تاسو پاچا کړي یئ چې عدالت او انصاف
وکړئ.»

﴿١٠﴾ د شيبا ملکې سليمان پاچا ته د څلورو ټټو څخه زيات سره
زر، زياته اندازه عطر او قيمتي تيرې ورکړې. څومره زياتې خوشبويه
مسالې چې د شيبا ملکې سليمان پاچا ته ورکړل دومره هېڅکله نه
وو راوړل شوي.

﴿١١﴾ د حيرام کشتی گانو د اوفير څخه پرته له سرو زرو ډېر زيات د
ننبر لرگي او قيمتي تيرې هم راوړلې. ﴿١٢﴾ پاچا د دې لرگيو څخه د
څښتن د کور او شاهي ماڼۍ دپاره زینې او د ساز غږوونکو دپاره
ربابونه او چنگونه جوړ کړل. د هغې ورځې څخه تر اوسه پورې
دومره زيات د ننبر لرگي هېڅکله نه وو راوړل شوي او نه هم ليدل
شوي وو.

﴿١٣﴾ سليمان پاچا د شيبا ملکې ته برسېره په هغو شيانو چې هغې
غوښتي وو، د خپل شاهانه سخاوت له مخې نور سوغاتونه هم
ورکړل. له هغې وروسته ملکه د خپلو خدمتگارانو سره خپل هېواد
يعنې شيبا ته ستنه شوه.

د سليمان پاچا شتمني

۱۴ سلیمان پاچا هر کال نژدې درویشت ټنه سره زر لاسته راوړل.

۱۵ په دې کې هغه مالیات چې د سوداگرانو له خوا ورکول کېدل، د سوداګرۍ ګټې او هغه باج چې د عربو د پاچاهانو او هغه مالیات چې د اسراییلو د حکمرانانو له خوا ورکول کېده، شامل نه وو. ۱۶

سلیمان پاچا د ټکول شویو سرو زرو څخه دوه سوه دانې لوی سپرونه جوړ کړل، په هر سپر کې نژدې اووه کیلوګرامه سره زر کارول شوي وو. ۱۷ همدارنگه هغه د ټکول شویو سرو زرو څخه درې سوه دانې کوچني سپرونه جوړ کړل، چې په هر سپر کې نژدې دوه کیلوګرامه سره زر کارول شوي وو. پاچا هغه د مانې په هغه سالون کې کېښودل چې د لبنان د ځنګل په نوم یادېده.

۱۸ پاچا د فیل د غاښونو څخه یو لوی تخت هم جوړ کړ او هغه ته یې د سوچه سرو زرو پوښ ورکړ. ۱۹ تخت ته د ورختلو دپاره شپږ زینې وې او د تخت سر د شاله خواګرد ؤ. د تخت دواړو خواو ته بازوګان وو او د هر یو په خوا کې د زمري مجسمه وه. ۲۰ په شپږو زینو باندې د دولسو زمریانو مجسمې وې، د هرې زینې هرې خواته یوه یوه مجسمه وه. په بلې هېڅ پاچاهۍ کې داسې تخت نه ؤ جوړ شوی. ۲۱ د سلیمان پاچا هغه جامونه چې د څښلو دپاره وو، ټول د سرو زرو څخه جوړ شوي وو. د هغه د مانې هغه سالون چې د لبنان د ځنګل په نوم یادېده، ټول سامان یې د سوچه سرو زرو څخه وو. سپین زر هېڅ کارول شوي نه وو، ځکه چې د سلیمان په وخت کې سپین زر بې ارزښته ګڼل کېدل. ۲۲ هغه بحري کشتۍ ګانې

درلودلې چې د حیرام د کشتۍ گانو سره یې سفر کاوه. د هغه کشتۍ گانې به په هرو درېو کالو کې یوځل راستنېدلې او سره زر، سپین زر، د فیل غاښونه، بیزوگانې او د طاووس مرغان به یې راوړل.

۲۳ سلیمان پاچا د نړۍ د نورو ټولو پاچاهانو څخه ډېر شتمن او د حکمت خاوند ؤ (۲۴) او ټولې نړۍ غوښتل چې راشي او هغه حکمت وويني چې خدای ورته ورکړی ؤ. (۲۵) کال په کال به چې هرڅوک راتلل، نو د ځان سره به یې دا سوغاتونه، یعنې د سپینو او د سرو زرو شیان، چینې، وسلې او خوشبویه مسالې، اسونه او قچرې راوړل.

۲۶ سلیمان خپلې جنگي قواوې چې د څوارلس سوه جنگي گادېو او دولس زره اسونو نه جوړې شوې وې، راتولې کړې. یوه برخه یې په اورشلیم او نورې یې په مختلفو ښارونو کې ساتلې. (۲۷) د هغه د پاچاهۍ په وخت کې سپین زر په اورشلیم کې د تیرو په شان یو عادي شی شو او د سبر د ونو لرگي لکه د یهودا د غرونو په لوېدیځو لمنو کې د انځرو د ونو په شان پرېمانه وو. (۲۸) د سلیمان سوداگرانو اسونه د مصر او ترکیې څخه راوستل. شاهي سوداگرانو به هغه د ترکیې څخه اخیستل. (۲۹) هغوی به د مصر څخه یوه جنگي گادې په شپږ سوه مثقاله سپینو زرو او یو اس به یې په یوسلو پنځوس مثقاله سپینو زرو اخیستل. همدارنگه ځینې به یې د حیتیانو او سوریایانو په پاچاهانو بېرته خرڅول.

۱۱ (۱) سلیمان د ډېرو بنځو سره چې د نورو قومونو څخه وې، مینه لرله. د فرعون د لور څخه پرته هغه د حیثي، موآب، عمون، ادوم او صیدون د بنځو سره هم ودونه وکړل. (۲) څښتن حکم کړی ؤ چې اسرایلیان دې د دې قومونو سره ودونه نه کوي، ځکه چې هغوی به د اسرایلیانو زړونه د خپلو خدایانو په لور راوړوي. خو بیا هم سلیمان د هغوی په مینه کې ډوب شو او د هغوی سره یې ودونه وکړل. (۳) سلیمان د اووه سوه شاهزادگیو سره ودونه وکړل او همدارنگه هغه درې سوه وینځې لرلې. هغه خپلو بنځو بې لارې کړ. (۴) کله چې سلیمان زور شو، د هغه بنځو هغه د پردیو خدایانو عبادت ته واړاوه. هغه خپل څښتن خدای ته وفادار نه ؤ لکه څنگه چې د هغه پلار داود وفادار ؤ. (۵) هغه د صیدون د بت عشتاروت او د عمون د کرکې وړ بت مولک عبادت وکړ. (۶) نو سلیمان د څښتن په وړاندې گناه وکړه. هغه د څښتن څخه په پوره توگه پیروي ونه کړه لکه څنگه چې د هغه پلار داود کړې وه. (۷) سلیمان په هغه غره باندې چې د اورشلیم په ختیځ کې ؤ، د موآب د کرکې وړ بت کموش او د عمونیانو د کرکې وړ بت مولک دپاره د عبادت ځای جوړ کړ. (۸) همدارنگه سلیمان هغه عبادت ځایونه هم جوړ کړل چې هلته به د هغه ټولو پردیو بنځو خوشبويي سوځولې او خپلو خدایانو ته به یې قربانۍ وړاندې کولې.

(۹) - (۱۰) که څه هم څښتن د اسرایلیو خدای دوه ځلې سلیمان ته ورښکاره شوی ؤ او هغه ته یې حکم کړی ؤ چې د پردیو خدایانو

عبادت دې نه کوي، خو بياهم سليمان د خښتن اطاعت ونه کړ او د هغه څخه يې پيروي ونه کړه. نو خښتن سليمان ته په قهر شو (۱۱) او ورته يې وويل: «څرنګه چې تا قصداً هغه لوظ چې زما سره دې کړی و مات کړ او زما قوانين او حکمونه دې عملي نه کړل، په دې خاطر زه به په رښتيا سره ستا څخه پاچاهي واخلم او ستا يو نوکر ته به يې ورکړم. (۱۲) خو بيا به هم زه دا کار ستا د پلار داود په خاطر ستا په ژوندانه کې ونه کړم، بلکې ستا د زوی د پاچاهۍ په وخت کې به يې وکړم. (۱۳) خو زه به ټوله پاچاهي د هغه څخه وانخلم، بلکې هغه ته به يوه قبيله زما د خدمتګار داود په خاطر او د اورشليم په خاطر چې هغه مې غوره کړی دی ورکړم.»

د سليمان دښمنان

(۱۴) نو خښتن د سليمان په ضد يو دښمن راپورته کړ، يعنې ادومي حداد چې د ادوم د شاهي کورنۍ څخه ؤ. (۱۵-۱۶) ډېر پخوا، کله چې داود د ادوم سره جګړه کوله، د هغه د لښکرو قوماندان يوآب د مړو د ښخولو دپاره هغه ځای ته لاړ. هغه د خپلو کسانو سره شپږ مياشتې په ادوم کې پاتې شو او په هغه وخت کې هغوی د ادوم ټول نارينه ووژل، (۱۷) پرته له حداد او د هغه د پلار د ځينو ادومي خدمتګارانو څخه چې مصر ته وتښتېدل. (په هغه وخت کې حداد هلک ؤ.) (۱۸) هغوی د مديان څخه روان شول او فاران ته لاړل. د فاران څخه يې د ځان سره کسان واخيستل او په مصر کې فرعون پاچا ته ورغلل. هغه حداد ته کور او ځمکه ورکړه او خواړه يې ورته تيارول. (۱۹) فرعون د حداد څخه دومره خوشحاله ؤ چې هغه ورته

د خپلې بڼې خور يعنې د ملکې تحفيس خور ورکړه. (٢٠) هغې حداد ته زوی وزېراوه چې گنوبت نومېده او تحفيس په شاهي ماني کې د هغه روزنه کوله. گنوبت هلته د فرعون د زامنو سره اوسېده. (٢١) کله چې په مصر کې حداد ته خبر ورسېده چې داود او د هغه د لښکرو قوماندان يوآب مړه شوي دي، نو حداد فرعون ته وويل: «اجازه راکړئ چې بېرته خپل وطن ته لاړ شم.» (٢٢) فرعون پوښتنه وکړه: «څه شی دې کم دي چې ته غواړې بېرته خپل وطن ته لاړ شي؟» حداد ځواب ورکړ: «هېڅ. خو ماته اجازه راکړئ چې لاړ شم!»

(٢٣) خدای د سليمان په وړاندې يو بل دښمن، يعنې رزون د الياداع زوی هم راپورته کړ چې هغه د خپل بادار، هدد عزر څخه چې د صوبي پاچا ؤ، تښتېدلی ؤ. (٢٤) هغه خپل شاوخوا ته يو څو کسان راټول کړل او د ياغيانو د ډلې مشر شو. دا په هغه وخت کې وشو چې داود د صوبي ځواکونه له منځه يووړل. ياغيان دمشق ته لاړل، هلته هغوی ځای په ځای شول او د هغه ځای پاچا يې وټاکه. (٢٥) برسېره پر هغې نارامۍ چې د حداد له خوا راپيدا کېدله، رزون هم د سليمان د ژوند تر پايه د اسرايلو دښمن ؤ. رزون په سوريې باندې پاچاهي کوله او د اسرايلو څخه يې کرکه کوله.

د يروبعام ياغيتوب

(٢٦) همدارنگه د نباط زوی يروبعام هم د پاچا په وړاندې ياغي شو. هغه د افرايم د صريده او د سليمان د مامورينو څخه ؤ. د هغه مور صروعه نومېدله او کونډه وه. (٢٧) دا هغه كيسه ده چې څنگه هغه د

پاچا په وړاندې ياغي شو. سليمان د خپل پلار داود د ښار د دېوال
 سوري جوړاوه او د ختيځې خوا ځمکه يې ډکوله. (۲۸) يروبعام يو
 تکره ځوان ؤ او کله چې سليمان وليدل چې هغه څومره سخت کار
 کوي، نو هغه يې د منسي او افرایم د قبيلو د ټولو مزدورانو مسوول
 وټاکه. (۲۹) يوه ورځ چې يروبعام د اورشلیم څخه دباندي روان ؤ،
 اخيا نبي چې د شيلوه څخه ؤ او نوې چپنه يې اغوستې وه، په لاره
 کې د هغه سره مخامخ شو. هغوی دواړه په صحرا کې يوازې وو.
 (۳۰) اخيا خپله نوې چپنه وويستله، هغه يې وشکوله او دولس ټوټې
 يې کړه. (۳۱) بيا يې يروبعام ته وويل: «لس ټوټې خپل ځان ته
 واخله، ځکه چې د اسراييلو څښتن خدای درته وايي: «گوره، په دې
 نژدې وخت کې به زه د سليمان څخه پاچاهي واخلم او لس قبيلې به
 تاته درکړم. (۳۲) خو د خپل خدمتگار داود او د اورشلیم په خاطر
 چې هغه مې د اسراييلو د ټولو قبيلو څخه غوره کړی دی، سليمان ته
 به يوه قبيله پرېږدم. (۳۳) زه ځکه دا کار کوم چې سليمان او د
 اسراييلو خلکو زه پرېښودم او د پردیو خدايانو، يعنې د صيدونيانو د
 بت عشتاروت، د موآيانو د بت کموش او د عمونيانو د بت مولک
 عبادت کوي. هغوی زما د امر څخه سرغړونه کړې ده، هغوی گناه
 کړې ده او زما د قوانينو او حکمونو څخه يې پيروي نه ده کړې لکه
 څنگه چې د سليمان پلار داود کوله. (۳۴) خو زه به د سليمان څخه
 ټوله پاچاهي وانخلم. د خپل خدمتگار داود په خاطر چې ما غوره
 کړی ؤ او زما حکمونه او قوانين يې عملي کړي وو، هغه به پرېږدم
 چې د خپل مرگ تر وخته پورې پاچا وي. (۳۵) د سليمان د زوی
 څخه به پاچاهي واخلم او تاته به لس قبيلې درکړم. (۳۶) خو زه به
 يوه قبيله د هغه زوی ته پرېږدم، ترڅو زما د خدمتگار داود څراغ په

اورشليم کې، په هغه ښار کې چې ما د خپل عبادت دپاره غوره کړی دی تل روښانه پاتې شي. (۳۷) ای یروبعامه! زه به تا د اسراييلو پاچا کړم او په هغې ټولې سيمې باندې به پاچاهي وکړې چې ته يې غواړې. (۳۸) که چېرې په کامل ډول زما اطاعت وکړې، زما د قوانينو له مخې ژوند وکړې، زما حکم سرته ورسوې او هغه کار وکړې چې زما په نظر ښه دی لکه څنگه چې زما خدمتگار داود کول، نو زه به تل ستا سره يم. زه به تا د اسراييلو پاچا کړم او په يقين سره به داسې وکړم لکه څنگه چې ما د داود دپاره وکړل، چې ستا اولاده به ستا څخه وروسته پاچاهي کوي. (۳۹) زه به د سليمان د گناه له امله د داود اولادې ته سزا ورکړم، خو تر ابدې پورې نه.»

(۴۰) په دې خاطر سليمان هڅه وکړه چې یروبعام ووژني، خو یروبعام د مصر پاچا شيشق ته وتښتېد او د سليمان تر مړينې پورې هلته پاتې شو.

د سليمان مړينه

(دوهم تواريخ ۹: ۲۹ - ۳۱)

(۴۱) د سليمان د پاچاهۍ نورې ټولې پېښې، دا چې هغه څه کړي دي او هغه حکمت چې هغه ښودلی و، د سليمان د تاريخ په کتاب کې ليکل شوي دي. (۴۲) سليمان څلوېښت کاله په اورشليم کې په ټولو اسراييلو باندې پاچاهي وکړه. (۴۳) نو وروسته هغه مړ شو او د خپل پلار داود په ښار کې ښخ شو. د سليمان په ځای د هغه زوی رحبعام پاچا شو.

۱۲ (۱) رحبعام شکيم ته لار، ځکه چې ټول اسراييليان هلته

راتول شوي وو چې هغه پاچا کړي. (۲) کله چې د نباط زوی
يروبعام چې د سليمان له لاسه مصر ته تښتېدلی ؤ، دا خبر واورېد،
هغه په مصر کې نور هم پاتې شو. (۳) خو هغوی يروبعام

راوغوښت او هغه او د اسراييلو ټول خلک رحبعام ته ورغلل او هغه
ته يې وويل: (۴) «ستاسو پلار سليمان زمونږ سره ډېره سخت
چلند کاوه او دروند بار يې په مونږ باندې ايښی ؤ. که چېرې تاسو دا
بار زمونږ د اوږو نه سپک او زمونږ دپاره ژوند اسانه کړئ، نو مونږ به
ستاسو خدمت کوو.» (۵) رحبعام په ځواب کې وويل: «ماته درې
ورځې وخت راکړئ چې په دې هکله فکر وکړم. بيا بېرته راشئ او
زه به تاسو ته ځواب ووايم.» نو خلک لاړل.

(۶) وروسته بيا رحبعام د هغو سپين ږيرو سره مشوره وکړه چې د
هغه د پلار سليمان په ژوندانه کې يې د هغه خدمت کاوه. هغه پوښتنه
وکړه: «تاسو څنگه مشوره راکوئ چې دې خلکو ته څه ځواب
ووايم؟» (۷) هغوی ځواب ورکړ: «که چېرې تاسو نن د دې خلکو
خدمتگار شئ، د هغوی خدمت وکړئ او هغوی ته داسې ځواب
ورکړئ چې خوشحاله شي، نو هغوی به تل ستاسو خدمتگاران وي.»
(۸) خو رحبعام د هغو سپين ږيرو مشوره ونه منله او د هغو ځوانانو
سره يې مشوره وکړه چې د هغه سره لوی شوي وو او د هغه خدمت
يې کاوه. (۹) د هغوی څخه يې پوښتنه وکړه: «ستاسو مشوره څه

ده؟ دې خلکو ته څه ځواب ووايم چې ماته وايي: هغه بار چې

ستاسو پلار زمونږ په اوږو ايښی دی سپک کړه؟» (۱۰) هغو ځوانانو

په ځواب کې وويل: «هغو خلکو ته داسې ځواب ورکړئ: زما

کوچنی گوته زما د پلار د ملا څخه پندږه ده. (۱۱) زما پلار په تاسو

باندي دروند بار ايښی ؤ، زه به هغه نور هم دروند کړم. زما پلار تاسو

په قمچينو باندي وهلي، زه به تاسو په اغزي لرونکو قمچينو باندي

ووهم.»

(۱۲) لکه څنگه چې رحبعام پاچا ويلي وو درې ورځې وروسته

يروبعام او ټول خلک هغه ته بېرته راغلل. (۱۳) پاچا د سپين ږيرو د

مشورې پروا ونه ساتله او خلکو ته يې ډېر سخت ځواب ورکړ. (۱۴)

هغه د هغو ځوانانو مشوره ومنله او ويې ويل: «زما پلار په تاسو

باندي دروند بار ايښی ؤ، زه به هغه نور هم دروند کړم. زما پلار تاسو

په قمچينو باندي وهلي، زه به تاسې په اغزي لرونکو قمچينو باندي

ووهم.» (۱۵) نو په دې ډول پاچا د خلکو غوښتنه ونه منله، ځکه

چې په دې کې د څښتن رضا وه، ترڅو هغه خبره سرته ورسېږي

چې څښتن د اخيا نبي په وسيله چې د شيلوه څخه ؤ، د نباط زوی

يروبعام ته کړې وه.

(۱۶) کله چې ټولو اسراييليانو وليدل چې پاچا د هغوی خبره ونه

منله، هغوی چيغې ووهلې: «مونږ بايد د داود د کورنۍ سره وفادار

پاتې نه شو. هغوی زمونږ دپاره څه کړي دي؟ ای د اسراييلو خلکو،

ځی چې خپلو کورونو ته لاړ شو! پرېږدئ چې رحبعام په خپلو

خلکو باندي پاچاهي وکړي.» نو اسراييليان خپلو کورونو ته لاړل.

١٧) رحبعام يوازې په هغو خلکو باندې پاچاهي کوله چې د يهودا په ښارگوټو کې اوسېدل. ١٨) رحبعام پاچا د بېگار د کارونو مسوول ادورام اسراييليانو ته واستاوه، خو د اسراييلو خلکو هغه سنگسار کړ او ويې واژه. خو رحبعام په بېره په خپلې جنگي گاډۍ کې سپور شو او اورشليم ته وتښتېد. ١٩) نو د اسراييلو شمالي قبيلو د هغې ورځې نه وروسته د داود د شاهي کورنۍ په وړاندې ياغيتوب پيل کړ. ٢٠) کله چې د اسراييلو خلکو واورېدل چې يروبعام د مصر څخه راستون شوی دی، هغه ته يې بلنه ورکړه چې د اسراييلو غونډې ته راشي. يروبعام د هغوی بلنه ومنله او هغه يې د خپل پاچا په توگه غوره کړ. يوازې د يهودا قبيله د داود د کورنۍ سره وفاداره پاتې شوه.

رحبعام ته د شمعيه نبي خبرداری

(دوهم تواريخ ١١: ١ - ٤)

٢١) کله چې رحبعام اورشليم ته ورسېده، هغه د يهودا او بنيامين د قبيلو څخه يوسلو اتيا زره غوره شوي عسکر راټول کړل. هغه پرېکړه وکړه چې په اسراييلو باندې حمله وکړي او د اسراييلو شمالي قبيلې يوځل بيا تر خپل واک لاندې راولي. ٢٢) خو خداى شمعيه نبي ته وويل: ٢٣) «د يهودا پاچا يعنې د سليمان زوی رحبعام او د يهودا او بنيامين د قبيلو ټولو خلکو ته ووايه: ٢٤) د اسراييلو په خلکو باندې چې ستاسو وروڼه دي حمله ونه کړئ، ټول خپلو کورونو ته لاړ شئ. هغه څه چې پېښ شوي دي هغه زما رضا ده.» نو هغوی د څښتن د حکم څخه اطاعت وکړ او بېرته خپلو کورونو ته لاړل.

په بیت ییل او دان کې د سرو زرو سخوندران

۲۵) د اسراییلو پاچا یروبعام د افرایم په غرنی سیمه کې د شکیم ښار ښه ودان کړ او هلته په کې اوسېده. بیا له هغه ځای څخه لاړ او د فنوعیل ښارگوټی یې هم ښه ودان کړ. ۲۶) - ۲۷) یروبعام په خپل زړه کې وویل: «ډېر امکان لري چې پاچاهي بېرته د داود د کورنۍ په لاس کې پرېوځي، ځکه کله چې خلک اورشلیم ته د قربانۍ د وړاندې کولو دپاره د څښتن کور ته لاړ شي، کېدای شي چې هغوی رعبام د یهودا پاچا ته وفادار شي، ما ووژني او زما په ځای هغه خپل پاچا وټاکي.» ۲۸) د خپلو مشاورانو څخه د مشورې اخیستلو وروسته پاچا د سرو زرو دوه خوسیان جوړ کړل. قوم ته یې وویل: «دا ستاسو دپاره سخته ده چې د عبادت دپاره اورشلیم ته ځئ. ای اسراییلیانو! دغه سخوندران ستاسو خدایان دي چې تاسو یې د مصر څخه راوویستلي.» ۲۹) هغه د سرو زرو یو سخوندر په بیت ییل کې او بل یې په دان کې کېښود. ۳۰) په دې کار سره قوم گناه وکړه او هغوی به د سخوندرانو د عبادت دپاره حتی تر دان پورې تلل.

۳۱) یروبعام سیمه ییز عبادت ځایونه هم جوړ کړل. هغه د هر ډول خلکو څخه کاهنان وټاکل، که څه هم هغوی لاویان نه وو. ۳۲) هغه د اتمې میاشتې په پنځلسمه ورځ د هغه اختر په شان چې په یهودا کې لمانځل کېده، اختر جوړ کړ. په بیت ییل کې به یې د قربانۍ په ځای هغو سخوندرانو ته چې ده جوړ کړي وو، قربانۍ وړاندې کولې. همدارنگه هغه په بیت ییل کې د هغو عبادتځایونو دپاره چې یې جوړ کړي وو کاهنان وټاکل. ۳۳) په دې توگه د اتمې میاشتې په

پنځلسمه ورځ، يعنې هغه مياشت چې يروبعام په خپله ټاکلې وه، هغه د اسراييليانو دپاره د اختر دود پيل کړ او د قربانۍ په هغه ځای کې يې چې هغه په بيت ييل کې جوړ کړی ؤ، قربانۍ وړاندې کړې.

د يهودا څخه د خدای يو نبي

۱۳ ﴿۱﴾ د خدای يو نبي د څښتن په امر د يهودا څخه بيت ييل ته لاړ او کله چې هلته ورسېده، يروبعام د قربانۍ د وړاندې کولو په خاطر د قربانۍ په ځای کې ولاړ ؤ. ﴿۲﴾ هغه نبي د څښتن په حکم د قربانۍ د ځای په ضد وينا وکړه: «ای د قربانۍ ځايه! ای د قربانۍ ځايه! څښتن داسې وايي: يو ماشوم به د داود په کورنۍ کې پيدا شي چې نوم به يې يوشياه وي، هغه به په تا باندې د سيمه ييزو عبادتځايونو هغه کاهنان حلال کړي چې په دې ځای کې نذرانې وړاندې کوي او د انسان هډوکي به درباندي وسوځول شي.» ﴿۳﴾ وروسته نبي يوه نښه وړاندې کړه، ويې ويل: «هغه نښه دا ده چې څښتن بيان کړې ده: دا د قربانۍ ځای به دوه ټوټې شي او د هغه ايرې به دباندې توی شي.»

﴿۴﴾ کله چې يروبعام پاچا دا واورېدل، هغه خپل لاس د قربانۍ د ځای څخه د نبي خواته وراوړد کړ او ويې ويل: «هغه ونيسئ!» خو هغه لاس چې يې د نبي خواته اوږد کړی ؤ شل شو، داسې چې هغه ونه شو کولای هغه بېرته خپل ځان ته راکش کړي. ﴿۵﴾ نو د هغې نښې له مخې چې د نبي له خوا د څښتن په نوم وړاندې شوې وه، د قربانۍ ځای راولوېده، دوه ټوټې شو او ايرې يې دباندې توی شوې.

٦) يروبعام پاچا نبي ته وويل: «مهرباني وكړئ زما دپاره خپل

څښتن خدای ته دعا وكړئ او د هغه څخه وغواړئ چې زما لاس د پخوا په شان كړي.» نبي څښتن ته دعا وكړه او د پاچا لاس روغ شو

او بېرته هماغسې شو لكه څنگه چې پخوا ؤ. ٧) پاچا نبي ته

وويل: «راځئ زما سره كور ته لاړ شئ او يو څه وخورئ. زه به

تاسو ته يو سوغات دركړم.» ٨) خو نبي پاچا ته په ځواب كې

وويل: «كه خپله نيمه پاچاهي دې هم ماته راكړې، زه به درسره لاړ

نه شم. زه به دلته نه ډوډۍ وخورم او نه به اوبه وڅښم. ٩) څښتن

ماته حكم كړى دى چې نه به څه شى خورم، نه به څه شى څښم او

په هغې لار چې راغلى يم په هغې به بېرته خپل كور ته نه ستنېرم.»

١٠) نو په هغې لارې چې هغه بيت ييل ته راغلى ؤ بېرته په هغې

لار نه شو، بلكې په بله لاره لاړ.

د بيت ييل زور نبي

١١) په هغه وخت كې په بيت ييل كې يو زور نبي اوسېده. د هغه

زامن راغلل او هغه څه چې د يهودا نبي په هغه ورځ په بيت ييل كې

كړي وو او هغه څه چې هغه يروبعام پاچا ته ويلي وو، خپل پلار ته

بيان كړل. ١٢) زور نبي د خپلو زامنو څخه پوښتنه وكړه: «هغه په

كوم لاره لاړ؟» نو هغوى ورته هغه لاره وښودله. ١٣) بيا هغه خپلو

زامنو ته وويل: «زما دپاره په خره باندي كته واچوئ.» هغوى

همداسې وكړل او هغه ورباندي سپور شو ١٤) او د نبي پسې لاړ.

ويې ليدل چې هغه د خپرې د ونې لاندې ناست دى، نو پوښتنه يې

ترې وكړه: «ايا ته هغه نبي يې چې د يهودا څخه راغلى يې؟» هغه

ځواب ورکړ: «هو، زه يم.» (۱۵) زور نبي هغه ته وويل: «زما سره کور ته لاړ شه او ډوډۍ وخوره.» (۱۶) د يهودا نبي ځواب ورکړ: «زه نه شم کولای چې تا سره بېرته ستون شم، په دې ځای کې تا سره نه ډوډۍ خوړلی شم او نه درسره اوبه خښلې شم.» (۱۷) ځکه چې خښتن ماته امر کړی دی چې دلته به نه څه شی خورې، نه به څه خښې او په هغې لارې چې راغلی يې بېرته به په هماغې لارې خپل کور ته نه ستنېږي.» (۱۸) خو هغه زور نبي چې د بيت ييل څخه ؤ، هغه ته وويل: «زه هم ستا په شان نبي يم او يوې فرښتې د خښتن په حکم ماته وويل: هغه د ځان سره کور ته راوله، ترڅو ډوډۍ وخوري او اوبه وڅښي.» خو زور نبي هغه ته دروغ وويل. (۱۹) نو د يهودا نبي د هغه سره ستون شو او د هغه په کور کې يې ډوډۍ وخوړله او اوبه يې وڅښلې.

(۲۰) په هغه وخت کې چې هغوی په دسترخوان باندې ناست وو، هغه زور نبي د خښتن پيغام تر لاسه کړ. (۲۱) هغه د يهودا په نبي باندې غږ وکړ: «ستا خښتن خدای داسې وايي چې تا د هغه د حکم څخه سرغړونه کړې ده او د هغه په حکم باندې دې عمل نه دی کړی.» (۲۲) ته بېرته ستون شوې او په هغه ځای کې چې ته منع شوې وې تا ډوډۍ وخوړله او اوبو دې وڅښلې. له دې امله به ستا مړی ستا د نيکونو په هديره کې ښخ نه شي.» (۲۳) کله چې هغه د خوړلو او څښلو څخه وزگار شو، نو زور نبي د يهودا د نبي دپاره په خره باندې کته واچوله (۲۴) او د يهودا نبي لار. په لاره کې زمري ورسره مخامخ شو او هغه يې وواژه. د هغه مړی په لاره کې پروت ؤ، خر او زمري د هغه په څنگ کې ولاړ وو. (۲۵) ځينې خلک په لاره

تېرېدل او په لاره کې يې مړی وليده چې زمري يې په څنگ کې ولاړ ؤ. هغوی بيت ييل ته ورغلل او څه چې دوی ليدلي وو، خلکو ته يې وويل.

٢٦) کله چې زور نبي دا خبره واورېدله هغه وويل: «دا هغه نبي دی چې د څښتن د حکم څخه يې سرغړونه وکړه. نو څښتن هغه زمري ته په لاس ورکړ چې هغه وډاري او ويې وژني. لکه څنگه چې څښتن ورته ويلي وو، هغه وشول.»

٢٧) بيا هغه خپلو زامنو ته وويل: «زما دپاره په خره باندې کته واچوئ.» هغوی همداسې وکړل. ٢٨) هغه روان شو او ويې ليدل چې د نبي مړی په لاره کې پروت دی او زمري او خر لا تر اوسه هم د هغه په څنگ کې ولاړ دي. زمري نه مړی خوړلی او نه يې خر ډارلی ؤ. ٢٩) زور نبي هغه مړی راپورته کړ، هغه يې په خره باندې بار کړ او بېرته يې خپل ښار ته راوړ چې په هغه باندې وير وکړي او ښخ يې کړي. ٣٠) زور نبي هغه په خپله هديره کې ښخ کړ او هغه او د هغه زامنو ورباندې وير کاوه ويل يې: «واي، اي زما وروره! اي زما وروره!» ٣١) د هغه د ښخولو څخه وروسته نبي خپلو زامنو ته وويل: «کله چې زه مړ شم په هغه قبر کې مې ښخ کړی چې هغه نبي په کې ښخ شوی دی، زما مړی د هغه د مړي په څنگ کې کېږدی.» ٣٢) ځکه هغه پيغام چې د څښتن په حکم يې د بيت ييل د قربانۍ د ځای په ضد او د هغو د سيمه ييزو عبادتځايونو په ضد چې د سامري په ښارگوټو کې دي ويلي ؤ، هغه به په يقين سره رښتيا شي.»

٣٣) حتی له دې وروسته هم، د اسراييلو پاچا يروبعام د خپلو بدو

لارو څخه ونه گرځېده، بلکې يوځل بيا يې د سيمه ييزو عبادتخايونو دپاره د هر ډول خلکو څخه کاهنان وټاکل. هرچا چې غوښتل کاهن شي، هغه به يې وقف کاوه. (۳۴) د دې گناه له امله د يروبعام پاچاهي پای ته ورسېدله او هغه او د هغه کورنۍ د ځمکې د مخ څخه ورکه شوه.

د يروبعام په ضد د اخيا پېشگويي

۱۴ (۱) په هغه وخت کې د يروبعام پاچا زوی ايبا ناروغ شو. (۲) يروبعام خپلې ښځې ته وويل: «خپله څېره بدله کړه، ترڅو هېڅوک تا ونه پېژني چې زما ښځه يې او اخيا ښي ته چې په شيلوه کې اوسېږي ورشه. دا هماغه سړی دی چې ماته يې ويلي وو چې ته به په دې قوم باندې پاچا شي. (۳) لس ډوډۍ، يو څه کيکونه او يو منگوټی شات هغه ته يوسه. هغه به تاته ووايي چې زموږ په زوی باندې به څه پېښېږي.»

(۴) نو هغه په شيلوه کې د اخيا کور ته لاړه. د ډېر عمر له امله اخيا ږوند شوی ؤ. (۵) څښتن اخيا ته ويلي وو: «د يروبعام ښځه راځي، هغه به د خپل زوی په هکله چې ناروغه دی ستا څخه پوښتنه وکړي.» همدارنگه څښتن اخيا ته ويلي وو چې هغې ته څه ووايي. څښتن زياته کړه: «کله چې هغه ښځه راوړسېږي، نو هغه به خپل ځان داسې وښايي چې گوندې بل څوک ده.»

(۶) نو کله چې اخيا د کور په دروازه کې د هغې د پښو د قدمونو

اواز واورېد، هغه وويل: «ای د يروبعام بښخې، راننوځه. ولې ته ځان داسې بښکاره کوي چې بل څوک يې؟ ستا دپاره يو بد خبر لرم. (۷)

لاره شه او يروبعام ته ووايه چې د اسراييلو څښتن خدای داسې وايي: «ته مې د خلکو له منځ څخه راپورته کړې او د خپل قوم اسراييلو مشر مې کړې. (۸) د داود د کورنۍ څخه مې پاچاهي واخيستله او تاته مې درکړه. خو ته زما د خدمتگار داود په شان نه وې، هغه ماته پوره وفادار ؤ، زما د حکمونو څخه يې اطاعت کاوه او يوازې هغه کارونه يې کول چې زما په نظر کې سم وو. (۹) تا د هغو ټولو پاچاهانو په پرتله چې ستا څخه مخکې وو، ډېر بد کارونه وکړل. د خپل ځان دپاره دې نور خدايان يعنې فلزي بتان جوړ کړل. زما قهر دې راوپاراوه او ماته دې شا کړه. (۱۰) له دې امله به ستا په شاهي کورنۍ باندې بدبختي راولم. زه به ستا ټول نارينه اولاده که هغه غلامان وي يا ازاد، يوشان ووژنم. زه به ستا کورنۍ وسوځوم لکه څنگه چې څوک خوشايي سوځوي، ترڅو ټول له منځه لاړ شي. (۱۱) ستا د کورنۍ هر غړی چې په بنار کې مړ شي، هغه به سپي وځوري او هغه چې په صحرا کې مړ شي مرغان به يې وځوري، زه چې څښتن يم دا خبره کوم. (۱۲) اوس بېرته کور ته لاړه شه، کله چې ته خپله پښه په خپل بنار کې کېږدې، نو ستا زوی به مړ شي. (۱۳) د اسراييلو ټول قوم به د هغه دپاره وير وکړي او هغه به بښخ کړي. هغه به د يروبعام د کورنۍ يوازې غړی وي چې بښخ به شي. ځکه چې هغه د يروبعام په کورنۍ کې هغه څوک دی چې د اسراييلو څښتن خدای په هغه کې يو څه ښه والی ويني. (۱۴) څښتن به د خپل ځان دپاره په اسراييلو باندې داسې يو پاچا وټاکي چې هغه به د يروبعام کورنۍ له منځه يوسي، حتی همدا اوس. (۱۵) څښتن به

اسراييلو ته سزا ورکړي او هغوی به داسې ورپيږي لکه لوڅه چې په اوبو کې رپيږي. هغه به د اسراييلو د قوم ريښه له دې ښې ځمکې څخه چې د هغوی نيکونو ته يې ورکړې وه، له بېخه وباسي او هغوی به د فرات د سيند پورې خواته خپاره کړي، ځکه چې هغوی د اشيره د بتانو په جوړولو د هغه قهر راپارولی دی. (۱۶) څښتن به د اسراييلو څخه ځکه لاس واخلي چې يروبعام گناه کړې ده او د اسراييلو د قوم د گناهکار کېدلو سبب گرځېدلی دی.»

(۱۷) نو د يروبعام ښځه ترزې ته ستنه شوه. څنگه چې هغې د کور په دروازې باندې پښه کېښوده، زوی يې مړ شو. (۱۸) لکه څنگه چې څښتن د خپل خدمتگار اخيا نبي په وسيله ويلي وو، هغه يې ښخ کړ او ټولو اسراييلو د هغه دپاره وير وکړ. (۱۹) د يروبعام د پاچاهۍ نورې ټولې پېښې يعنې د هغه جنگونه او دا چې هغه څنگه پاچاهي وکړه، د اسراييلو د پاچاهانو د تاريخ په کتاب کې ليکل شوي دي. (۲۰) هغه دوه ويشت کاله پاچاهي وکړه او وروسته مړ او ښخ شو. د هغه زوی ناداب د هغه په ځای پاچا شو.

د يهودا پاچا رحبعام

(دوهم تواريخ ۱۱: ۵ - ۱۲: ۱۵)

(۲۱) د سليمان زوی رحبعام يوڅلوپښت کلن ؤ چې د يهودا پاچا شو او هغه اوولس کاله په اورشليم کې پاچاهي وکړه. اورشليم هغه ښار ؤ چې څښتن هغه د اسراييلو د ټولو قبيلو څخه د خپل عبادت دپاره غوره کړی ؤ. د رحبعام د مور نوم نعمه وه چې د عمون د هېواد

٢٢ د يهودا خلکو داسې کارونه وکړل چې د څښتن په نظر کې ډېر خراب وو او د خپلو نیکونو په پرتله يې ډېر گناهونه وکړل چې د څښتن غیرت راوپاروي. ٢٣ همدارنگه هغوی د خپلو ځانونو دپاره سیمه ییز عبادتځایونه جوړ کړل او په غونډیو باندې او د سیوري لرونکو ونو لاندې يې د عبادت دپاره د تیرو ستنې او د اشیره بتان کېښودل. ٢٤ تر ټولو ډېره بده خبره دا وه چې د عبادت په ځایونو کې لواطت کاران او فاحشې وې. د يهودا خلکو هغه ټول شرمناکه کارونه وکړل چې هغو قومونو به کول چې څښتن د اسراییلیانو د وړاندې تگ په وخت کې له هغې خاورې څخه وشړل.

٢٥ د رحبعام د پاچاهۍ په پنځم کال د مصر پاچا شیشق په اورشلیم باندې حمله وکړه. ٢٦ هغه د څښتن د کور او د شاهي مانی ټولې خزاني د ځان سره یووړلې. برسېره پردې هغه ټول سپرونه چې سلیمان د سرو زرو څخه جوړ کړي وو، هم یووړل. ٢٧ نو رحبعام پاچا د هغو په ځای برنجي سپرونه جوړ کړل او هغه يې د هغو ساتونکو قوماندانانو ته وسپارل چې د شاهي مانی په دروازه کې يې پهره کوله. ٢٨ هرکله به چې پاچا د څښتن کور ته ورتللو، نو ساتونکو به سپرونه وړل او وروسته به يې بېرته د پهره دارانو کوټې ته راوړل.

٢٩ د رحبعام د پاچاهۍ نورې پېښې او دا چې هغه څه کړي دي، د يهودا د پاچاهانو د تاریخ په کتاب کې لیکل شوي دي. ٣٠ په دې ټوله موده کې د رحبعام او یروبعام ترمنځ جگړه وه. ٣١ رحبعام مړ

شو او د داود د بنار په شاهي هديره کې بنځ شو. د هغه د مور نوم
نعمه وه چې د عمون څخه وه. د رحبعام زوی ایيا د هغه په ځای
پاچا شو.

د يهودا پاچا ایيا

(دوهم تواریخ ۱:۱۳ - ۱:۱۴)

۱۵ (۱) د نباط د زوی یروبعام د پاچاهۍ په اتلسم کال ایيا د
يهودا پاچا شو (۲) او هغه درې کاله په اورشلیم کې پاچاهي وکړه.
د هغه د مور نوم معکه وه چې د ابشالوم لور وه. (۳) ایيا د خپل
پلار په شان هماغسې گناهونه وکړل او هغه د خپل غور نیکه داود په
خلاف خپل څښتن خدای ته په پوره توگه وفادار نه ؤ. (۴) خو د
داود په خاطر د هغه څښتن خدای ایيا ته زوی ورکړ چې د هغه څخه
وروسته په اورشلیم کې پاچاهي وکړي او اورشلیم خوندي وساتي -
د داسې خراغ په شان چې نه مړ کيږي، د هغه شاهي کورنۍ به پای
ته ونه رسيږي. (۵) څښتن ځکه داسې وکړل چې داود به هغه څه
کول چې څښتن ورباندې خوشحالېده او هېڅکله یې د هغه د
حکمونو څخه سرغړونه نه وه کړې، پرته د اوریا حیثي له پېښې
څخه. (۶) هغه جگړه چې د رحبعام او یروبعام ترمنځ پیل شوې وه
د ایيا د ژوند تر پایه پورې یې دوام وکړ. (۷) د ایيا د پاچاهۍ نورې
پېښې او دا چې هغه څه کړي دي، هغه د يهودا د پاچاهانو د تاریخ
په کتاب کې لیکل شوي دي. د ایيا او یروبعام ترمنځ به تل جگړه وه.
(۸) ایيا مړ شو او د داود د بنار په شاهي هديره کې بنځ شو او د
هغه زوی آسا د هغه په ځای پاچا شو.

د يهودا پاچا آسا

(دوهم تواريخ ۱۵:۱۶ - ۱۶:۱۶، ۶:۱۶ - ۱۱:۱۳)

- ۹ د اسراييلو د پاچا يروبعام د پاچاهي په شلم كال، آسا د يهودا پاچا شو. ۱۰ هغه يوڅلو پښت كاله په اورشليم كې پاچاهي وكړه. د هغه د نيا نوم معكه وه چې د ابسالوم لور وه. ۱۱ آسا د خپل غور نيکه داود په شان هغه كارونه كول چې د څښتن په نظر كې سم وو. ۱۲ هغه د خپل هېواد څخه هغه ټول لواطت كاران او فاحشي چې د عبادت په ځايونو كې يې خدمت كاوه، وشړلې او هغه ټول بتان چې د هغه نيكونو جوړ كړي وو، لېرې كړل. ۱۳ هغه خپله نيا معكه د ملكې د مور په توگه د خپل مقام څخه لېرې كړه، ځكه چې هغې د اشيره د كركې وړ بت جوړ كړی و. آسا هغه بت رانسكور كړ او د قدرون په دره كې يې وسوځاوه. ۱۴ كه څه هم آسا سيمه ييز عبادت ځايونه له منځه يو نه وړل، خو هغه ټول عمر څښتن ته وفادار پاتې شو. ۱۵ آسا د څښتن په كور كې سره زر او سپين زر او نور ټول شيان كېښودل چې هغه او د هغه پلار څښتن ته وقف كړي وو.
- ۱۶ د يهودا پاچا آسا او د اسراييلو پاچا بعشا به تل د خپلو پاچاهيو په دوران كې يو د بل سره په جگړې اخته وو. ۱۷ بعشا په يهودا باندې حمله وكړه او د رامه ښار يې ونيوه. هغه دا ښار قوي كړ، د دې دپاره چې د يهودا د ټولو خلكو د تگ راتگ مخه ونيسي. ۱۸ نو آسا پاچا هغه ټول سپين زر او سره زر چې د څښتن د كور او د خپلې مانې په خزانو كې پاتې شوي وو، واخيستل. هغه يې خپلو درباريانو ته وسپارل او هغه يې دمشق ته د سوريې پاچا بنهدد ته

چې د طبرمون زوی او د حزیون لمسی ؤ، د دې پیغام سره ولېږل:

(۱۹) «زما او ستاسو ترمنځ دې داسې یو تړون وي لکه څنگه چې زما د پلار او ستاسو د پلار ترمنځ ؤ. گوری، زه تاسو ته د سپینو زرو او سرو زرو سوغات درلېږم. نو خپل تړون اوس د اسراییلو د پاچا بعشا سره مات کړئ، ترڅو هغه خپلې لښکرې زما د سیمې څخه وباسي.» (۲۰) بنهدد پاچا د آسا غوښتنه ومنله او خپل قوماندانان او لښکرې یې ولېږلې چې د اسراییلو په ښارونو باندې حمله وکړي. هغوی عیون، دان، آبل بیت معکه، د جلیل بحیره او د نفتالي ټوله سیمه ونيوله. (۲۱) کله چې بعشا له دې څخه خبر شو، هغه د رame ښار د قوي کولو نه لاس واخیست او د ترزې ښار ته لاړ. (۲۲) له هغې وروسته آسا پاچا ټول یهودا ته فرمان جاري کړ چې ټول خلک پرته له استثنا څخه هغه ټولې تیرې او لرگي چې بعشا غوښتل د رامې ښار پرې قوي کړي، راوړي. آسا په دې موادو باندې مصفه او د بنیامین په سیمه کې د جبع ښار قوي کړ. (۲۳) نور ټول هغه کارونه چې آسا پاچا د خپلې پاچاهۍ په دوران کې کړي دي، یعنې د هغه د زړورتوب کارونه او هغه ښارونه چې هغه جوړ کړي دي، هغه د یهودا د پاچاهانو د تاریخ په کتاب کې لیکل شوي دي. خو په زوروالي کې هغه د پښو په ناروغۍ باندې اخته شو. (۲۴) وروسته آسا مړ شو او د خپل پلار داود د ښار په شاهي هدیره کې ښخ شو. بیا د هغه زوی یهوشافاط د هغه په ځای پاچا شو.

د اسراییلو پاچا ناداب

(۲۵) د یهودا د پاچا آسا د پاچاهۍ په دوهم کال د یروبعام پاچا

زوی ناداب د اسراییلو پاچا شو او دوه کاله یې پاچاهي وکړه. (۲۶)

لکه څنگه چې د هغه پلار د څښتن په وړاندې گناه کړې وه، نو هغه هم گناه وکړه او اسراییلیان یې د گناه خواته بوتلل.

(۲۷) بعشا د اخیا زوی چې د یساکار د قبیلې څخه ؤ، د ناداب په ضد یې دسیسه جوړه کړه او کله چې ناداب او ټولو اسراییلی لښکرو د جبتون ښار چې په فلسطین کې ؤ کلابند کاوه، بعشا ناداب وواژه.

(۲۸) دا پېښه د یهودا د پاچا آسا د پاچاهۍ په درېم کال وشوه. نو

بعشا د ناداب په ځای د اسراییلو پاچا شو. (۲۹) څنگه چې هغه

پاچا شو، د یروبعام د کورنۍ ټول غړي یې ووژل. څرنګه چې څښتن

د خپل خدمتګار اخیا نبي په وسیله چې د شیلوه څخه ؤ ویلي وو، د

یروبعام د کورنۍ ټول غړي ووژل شول او یو هم ژوندی پاتې نه شو.

(۳۰) دا پېښه ځکه وشوه چې یروبعام گناه وکړه، د اسراییلو د

گناهګار کېدلو سبب وګرځېده او په دې ډول یې د اسراییلو د څښتن

خدای قهر راوپاراوه.

(۳۱) د ناداب د پاچاهۍ نورې پېښې او دا چې هغه څه کړي دي، د

اسراییلو د پاچاهانو د تاریخ په کتاب کې لیکل شوي دي. (۳۲) د

یهودا پاچا آسا او د اسراییلو پاچا بعشا به تل د خپلو پاچاهيو په

دوران کې یو د بل سره په جګړې اخته وو.

د اسراییلو پاچا بعشا

(۳۳) د یهودا د پاچا آسا د پاچاهۍ په درېم کال د اخیا زوی بعشا د

ټولو اسراییلو پاچا شو او هغه څلورویشت کاله په ترزې کې پاچاهي

وکره. (۳۴) لکه څنگه چې یروبعام د څښتن په وړاندې گناه کړې وه، نو هغه هم گناه وکره او اسرایلیان یې د گناه خواته بوتلل.

۱۶ (۱) څښتن د حناني د زوی بیهو نبي سره خبرې وکړې او هغه ته یې د بعشا دپاره دا پیغام ورکړ: (۲) «ته هېڅ شی نه وې، خو ما د خاورو څخه راپورته کړې او د خپل قوم اسراییلو مشر مې کړې. اوس دې د یروبعام په شان گناه وکره او زما د قوم اسراییلو د گناهکار کېدلو سبب وگرځېدلې. د اسرایلیانو گناهونو زما قهر راپارولی دی. (۳) نو زه به تا او ستا کورنۍ د یروبعام د کورنۍ په شان له منځه یوسم. (۴) ستا د کورنۍ هر غړی چې په ښار کې مې شي هغه به سپي وخورې او هغه چې په صحرا کې مې شي مرغان به یې وخورې.»

(۵) د بعشا د پاچاهۍ نورې ټولې پېښې او د هغه د زپورتوب کارونه د اسراییلو د پاچاهانو د تاریخ په کتاب کې لیکل شوي دي. (۶) بعشا مړ شو او په ترزې کې ښخ شو. د هغه زوی ایله د هغه په ځای پاچا شو.

(۷) دا پیغام د څښتن له خوا د بیهو نبي په وسیله د بعشا او د هغه د کورنۍ په ضد د بعشا د هغې گناه له امله ورکړل شو چې د څښتن په وړاندې یې کړې وه. هغه د څښتن قهر نه یوازې په دې راوپاراوه چې هغه داسې بد کارونه وکړل، لکه څنگه چې د هغه څخه مخکې یروبعام پاچا کړي وو، بلکې په دې هم چې هغه د یروبعام ټوله کورنۍ ووژله.

د اسراییلو پاچا ایله

۸ د یهودا د پاچا آسا د پاچاهی په شپږویشتم کال، ایله د بعشا زوی د اسراییلو پاچا شو او هغه دوه کاله په ترزه کې پاچاهی وکړه. ۹ زیمري چې د هغه د عسکري منصبدارانو د ډلې څخه ؤ او د نیمو شاهي جنگي گاديو مشري یې په غاړه وه د هغه په ضد یې یوه دسیسه جوړه کړه. یوه ورځ ایله په ترزې کې د ارسا په کور کې چې د مانی مسوول ؤ، نشه کوله. ۱۰ زیمري کور ته ورننوت، ایله یې وواژه او د هغه په ځای پاچا شو. دا پېښه د یهودا د پاچا آسا د پاچاهی په اووه ویشتم کال وشوه.

۱۱ څنگه چې زیمري پاچاهی پیل کړه او په تخت کښېناست، هغه د بعشا د کورنۍ ټول غړي ووژل. د هغه هېڅ یو نارینه خپلوان یا دوست یې ژوندی پرېښود. ۱۲ نو د هغه څه له مخې چې څښتن د بیهو نبي په وسیله د بعشا په ضد ویلي وو، زیمري د بعشا ټوله کورنۍ ووژله. ۱۳ د هغوی د بت پرستی او گناهونو له امله او په دې خاطر چې هغوی د اسراییلو د گناهکار کېدلو سبب گرځېدلي وو، بعشا او د هغه زوی ایله د اسراییلو د څښتن خدای قهر راوپاراوه. ۱۴ د ایله د پاچاهی نورې پېښې او دا چې هغه څه کړي دي د اسراییلو د پاچاهانو د تاریخ په کتاب کې لیکل شوي دي.

د اسراییلو پاچا زیمري

۱۵ د یهودا د پاچا آسا د پاچاهی په اووه ویشتم کال، زیمري اووه ورځې په ترزې کې په اسراییلو باندې پاچاهی وکړه. په دې وخت

کې اسرائیلي لښکرو د فلسطین د جبتون ښار کلابند کاوه. (۱۶) کله چې هغوی واورېدل چې زیمرې د پاچا په ضد دسیسه جوړه کړې ده او هغه یې وژلی دی، په هماغه ورځ هغوی ټولو په کمپ کې خپل قوماندان عمري د اسرائیلو د پاچا په توگه وټاکه. (۱۷) عمري د خپلو لښکرو سره د جبتون څخه لاړ او ترزه یې کلابند کړ. (۱۸) کله چې زیمرې ولیدل چې ښار ونيول شو، هغه د مانی دننۍ کلا ته ورننوت، کلا ته یې اور واچاوه او د اور په لمبو کې مړ شو. (۱۹) دا پېښه د څښتن په وړاندې د هغه د گناهونو له امله وشوه. د یروبعام په شان هغه د خپلې گناه په وسیله او دا چې د اسرائیلو د قوم د گناهکار کېدلو سبب گرځېدلی ؤ، څښتن خفه کړ. (۲۰) نور ټول هغه کارونه چې زیمرې کړي دي چې په هغو کې د هغه د دسیسې جوړولو کیسه هم شامله ده، د اسرائیلو د پاچاهانو د تاریخ په کتاب کې لیکل شوي دي.

د اسرائیلو پاچا عمري

(۲۱) په هغه وخت کې د اسرائیلو قوم په دوه ډلو باندي ووېشل شو. نیم قوم د جینت د زوی تبني څخه ملاتړ کاوه چې هغه پاچا شي او نیم د عمري څخه ملاتړ کاوه. (۲۲) خو په پای کې د عمري پلویان برلاسي شول. نو تبني مړ شو او عمري پاچا شو.

(۲۳) د یهودا د پاچا آسا د پاچاهۍ په یو دېرشم کال، عمري د اسرائیلو پاچا شو او دولس کاله یې پاچاهي وکړه. لومړني شپږ کاله یې په ترزه کې پاچاهي وکړه. (۲۴) وروسته یې د سامرې غونډۍ په

اویا کیلوگرامو سپینو زرو د سامر په نوم د یو سړي څخه واخیستله. عمري د هغه غونډۍ څخه پاڅه دپوالونه تاو کړل، هلته یې یو ښار جوړ کړ او په هغه یې سامره نوم کېښود، یعنې هغه یې د غونډۍ د پخواني خاوند سامر په نوم یاد کړ.

۲۵) عمري د هغو ټولو پاچاهانو نه چې د ده څخه مخکې تېر شوي وو، د څښتن په وړاندې زیاته گناه وکړه. ۲۶) عمري د یروبعام په شان هم گناه وکړه او د اسراییلو د قوم د گناهکار کېدلو سبب وگرځېد. هغوی په خپلې بت پرستی سره د اسراییلو د څښتن خدای قهر راوپاراوه. ۲۷) د عمري د پاچاهۍ نورې پېښې او د هغه د زړورتوب کارونه د اسراییلو د پاچاهانو د تاریخ په کتاب کې لیکل شوي دي. ۲۸) عمري مړ شو او په سامره کې ښخ شو. د هغه زوی اخاب د هغه په ځای پاچا شو.

اخاب د اسراییلو پاچا کیږي

۲۹) د یهودا د پاچا آسا د پاچاهۍ په اته دېرشم کال، اخاب د عمري زوی د اسراییلو پاچا شو او دوه ویشت کاله یې په سامره کې پاچاهي وکړه. ۳۰) اخاب د هغو ټولو پاچاهانو په پرتله چې د هغه څخه مخکې تېر شوي وو د څښتن په وړاندې زیاته گناه وکړه. ۳۱) د هغه دپاره دا بس نه وه چې د یروبعام پاچا په شان گناه وکړي. هغه نور هم مخکې لاړ او د صیدون د پاچا اتبعل د لور ایزابل سره یې واده وکړ، هم یې د بعل خدمت او هم یې هغه ته سجده وکړه. ۳۲) هغه په سامره کې د بعل دپاره یو عبادتځای او د قربانۍ ځای هم

جوړ کړ او هغه يې په عبادتخای کې خای په خای کړ. همدارنگه اخاب د اشیره بت هم جوړ کړ او هغه د اسراييلو د مخکينيو پاچاهانو په پرتله ډېر داسې کارونه وکړل چې د اسراييلو د څښتن خدای قهر يې راوپاراوه.

د اخاب د پاچاهۍ په دوران کې د حي ييل په نوم يو کس چې د بيت ييل څخه ؤ، د اريحا ښار يې يوځل بيا ودان کړ. لکه څنگه چې څښتن د نون د زوی يوشع په وسيله پېشگويي کړې وه، کله چې حي ييل د اريحا بنياد کېښود، خپل مشر زوی ايرام يې له لاسه ورکړ او چې کله يې د هغې دروازې جوړې کړې، نو خپل کشر زوی سجویب يې له لاسه ورکړ.

الياس او وچکالي

يو نبي چې الياس نومېده او د جلعاد د تشبي څخه ؤ، اخاب پاچا ته وويل: «د اسراييلو د ژوندي څښتن خدای په نوم چې زه يې خدمت کوم، قسم خورم چې تر هغې پورې چې زه يې ونه وایم په راتلونکي څو کلونو کې به نه پرڅه او نه به باران وي.» بيا څښتن الياس ته وويل: «دا خای پرېږده، ختيځ خواته لاړ شه او خپل ځان د اردن د سيند په ختيځ د کريت د خوړ په غاړه پټ کړه. د خوړ څخه به اوبه څښې او کارغانو ته مې حکم کړی دی چې هلته به ډوډۍ درته راوړي.» الياس د څښتن حکم قبول کړ، لاړ او د اردن په ختيځ کې د کريت د خوړ په غاړه کې اوسېده. هغه به د خوړ اوبه څښلې او کارغانو به ورته هر

سهار او هر ماښام ډوډۍ او غوښه راوړله.

په زرفت کې الياس او يوه کونډه ښځه

۷) څه موده وروسته خوړ وچ شو، ځکه چې په هېواد کې باران نه و. ۸) بيا هغه وخت څښتن الياس ته وويل: ۹) «اوس د زرفت ښارگوټي ته چې صيدون ته نژدې دی، لاړ شه او هلته پاتې شه. ما يوې کونډې ښځې ته چې هلته اوسېږي حکم کړی دی چې خواره درکړي.» ۱۰) نو الياس زرفت ته لاړ او څنگه چې هغه د ښارگوټي دروازي ته ورسېده، يوه کونډه ښځه يې وليدله چې د سوځولو لرگي يې راټولول. هغې ته يې غږ وکړ او ورته وېي ويل: «ايا ماته به په جام کې لږې اوبه راوړې چې وېي څښم؟» ۱۱) څنگه چې هغه روانه شوه چې اوبه راوړي، الياس ورباندې غږ وکړ: «مهرباني وکړه لږه ډوډۍ هم راته راوړه.» ۱۲) هغې ځواب ورکړ: «زه ستا د ژوندي څښتن خدای په نوم قسم خورم چې ما سره هېڅ ډوډۍ نشته. ما سره په منگي کې يوازې يو موتی او په کوزړۍ کې لږ د زيتونو تېل پاتې دي. دلته راغلې يم چې د سوځولو دپاره يو څه لرگي راټول کړم، کور ته يې يوسم او د خپل ځان او د خپل زوی دپاره خواره تيار کړم. دا به زمونږ اخرنی خواره وي او بيا به له لورې مړه شو.» ۱۳) الياس هغې ته وويل: «مه وپرېره، کور ته لاړه شه او خپله ډوډۍ تياره کړه. خو اول هغه څه چې درسره شته د هغې څخه يوه کوچنۍ ډوډۍ پخه کړه، ماته يې راوړه او بيا د خپل ځان او خپل زوی دپاره يو څه تيار کړه. ۱۴) ځکه چې د اسرايلو څښتن خدای داسې وايي: تر هغې ورځې پورې چې زه څښتن باران ونه وروم، د

منگي اوږه او د کوزړۍ تېل به دې خلاص نه شي.»

۱۵) کونډه بڼځه لاره او څنگه چې الياس ورته ويلې وو، هماغسې

يې وکړل او هغوی درې واړو د ډېرو ورځو دپاره پوره خواږه

درلودل. ۱۶) لکه څنگه چې څښتن د الياس نبي په وسيله وعده

کړې وه، د منگي اوږه او د کوزړۍ تېل خلاص نه شول.

الياس د کونډې بڼځې زوی راژوندی کوي

۱۷) څه موده وروسته د کور د خاوندې، يعنې د کونډې زوی ناروغ

شو. د هغه حال د بد څخه ډېر بد شو او اخر هغه مړ شو. ۱۸) هغې

الياس ته وويل: «ای د خدای نبي، ولې دې زما سره داسې وکړل؟ ايا

د دې دپاره دلته راغلی يې چې زما گناهونه خدای ته ور په ياد کړي

او زما د زوی د مړينې سبب وگرځي؟» ۱۹) الياس ځواب ورکړ:

«زوی دې ماته راکړه.» الياس هغه د مور د غېږې څخه واخيست،

هغه يې په دوهم پوړ کې هغې کوتې ته يووړ چې هغه په کې اوسېده

او په خپله بستره باندې يې ځملاوه. ۲۰) بيا هغه څښتن ته فریاد

وکړ: «ای زما څښتن خدایه، ولې دې په دې کونډې باندې چې زه

ورسره اوسېرم دا غم راوست او د هغې زوی دې وواژه؟» ۲۱) بيا

الياس درې ځلې په هغه هلک باندې ځان وروغزاوه او زاری يې

وکړه: «ای زما څښتن خدایه، دا هلک بېرته راژوندی کړه!» ۲۲)

څښتن د الياس دعا او زاری قبوله کړه، په هلک کې ساه راپیدا شوه

او هغه بېرته راژوندی شو. ۲۳) الياس هغه ماشوم راپورته کړ او

لاندې يې رابښکته کړ. هغه يې خپلې مور ته ورکړ او ويې ويل:

«وگوره، ستا زوی ژوندی دی!» (۲۴) هغې په ځواب کې وویل:
«اوس زه پوه شوم چې ته د خدای نبی یې او څښتن په رښتیا سره
ستا په وسیله خبرې کوي.»

الیاس او عوبدیا

۱۸ (۱) ډېره موده وروسته، د وچکالی په درېم کال څښتن
الیاس ته وویل: «لاړ شه او اخاب پاچا ته ځان وروښایه او زه به
باران ووروم.» (۲) نو الیاس روان شو چې د اخاب سره وگوري. په
سامره کې ډېره سخته قحطي وه (۳) او اخاب د خپلې ماڼۍ مسوول
عوبدیا راوغوښت.

عوبدیا د څښتن څخه ډېر وپرېده. (۴) هغه وخت چې ایزابل هڅه
وکړه چې د څښتن نبیان ووژني، عوبدیا سل تنه نبیان بوتلل،
پنځوس، پنځوس تنه یې په دوه سمخو کې پټ کړل او هغوی ته به
یې خواړه او اوبه ور رسول.

(۵) اخاب عوبدیا ته وویل: «راځئ چې په هېواد کې په ټولو چینو
او خوړونو باندې وگرځو. کېدای شي چې یو څه واښه پیدا کړو، خپل
اسونه او قچرې ورباندې ژوندي وساتو او د خپلو څارویو څخه یو
څه له لاسه ورنه کړو.» (۶) نو هغوی موافقه وکړه چې څوک به د
ځمکې کومه برخه د واښو دپاره لټوي. اخاب یوازې په یوه خوا لاړ
او عوبدیا یوازې بلې خواته.

٧) کله چې عوبديا په لاره روان ؤ، الياس د هغه سره مخامخ شو.

عوبديا هغه وپېژانده، هغه ته د درناوي په خاطر په ځمکه باندې پرمخې پرېوت او ويې ويل: «ای زما باداره الياس، ايا په رښتيا سره

دا تاسو يئ؟» ٨) هغه ځواب ورکړ: «هو. لاړ شه او خپل بادار ته

ووايه چې الياس دلته دی.» ٩) عوبديا ځواب ورکړ: «ما څه گناه

کړې ده چې ته مې اخاب پاچا ته ورسپارې، ترڅو هغه ما ووژني؟

١٠) ستاسو د ژوندي څښتن خدای په نوم قسم خورم چې داسې

قوم يا پاچاهي نشته چې اخاب ستاسو د لټولو دپاره هغه ځای ته يو

کس نه وي لېرلی. هرکله به چې هغوی اخاب ته پيغام ورلېږه چې

الياس دلته نشته، نو اخاب به هغه پاچا مجبور او هغه چې قسم وخوري:

الياس دلته نشته. ١١) خو اوس تاسو وايئ چې لاړ شه او ووايه:

الياس دلته دی. ١٢) که چېرې زه لاړ شم او د څښتن روح تاسو يو

نامعلوم ځای ته بوځي، بيا به څه کيږي؟ نو که چېرې اخاب ته ووايم

چې تاسو دلته يئ او هغه مو پيدا نه کړي، نو ما به ووژني. دا مه

هېرؤئ چې زه د هلکتوب څخه د څښتن نه ډېر وېرېدم. ١٣) ای

زما باداره، ايا تاسو نه دي اورېدلي چې کله ايزابل د څښتن نبیان

وژل، ما څه وکړل؟ ما سل تنه نبیان په دوه سمخو کې، يعنې په هره

سمخه کې پنځوس، پنځوس تنه پټ کړل او هغوی ته مې خواږه او

اوبه ورورسول. ١٤) اوس تاسو راته وايئ چې خپل بادار ته ورشه

او ورته ووايه چې الياس دلته دی. که چېرې زه دا کار وکړم، هغه به

ما ووژني!» ١٥) الياس په ځواب کې وويل: «د ژوندي مطلق قادر

څښتن په نوم چې زه يې خدمت کوم، قسم خورم چې نن به خپل

ځان اخاب پاچا ته وروښاييم.»

١٦ نو عوبديا اخاب پاچا ته ورغی او هغه يې خبر کړ او اخاب د الياس د ليدنې او کتنې دپاره ور روان شو. ١٧ کله چې هغه الياس وليده ورته ويې ويل: «يا دا ته يې چې اسراييليان ډېر زيات ځوروي؟» ١٨ الياس ځواب ورکړ: «زه ځوروونکی نه يم، بلکې ته او ستا د پلار کورنۍ ده. تاسو د څښتن حکمونه پرېښي دي او د بعل د بتانو عبادت مو کړی دی. ١٩ اوس د اسراييلو ټول قوم راوغواړه چې د کرمل په غره کې زما سره ليدنه او کتنه وکړي. د بعل څلور سوه پنځوس نبيان او د اشيره څلور سوه نبيان چې د ايزابل په دسترخوان باندې ډوډۍ خوري، راوله.»

د بعل په نبيانو باندې د الياس برياليتوب

٢٠ نو اخاب ټول اسراييليان او د بعل نبيان راوغوښتل چې د کرمل په غره باندې سره راټول شي. ٢١ الياس د قوم مخې ته ورغی او ويې ويل: «تاسو به ترڅو پورې د دوو عقيدو ترمنځ زړه نازړه اوسئ؟ که چېرې څښتن خدای وي د هغه څخه پيروي وکړئ، خو که چېرې بعل خدای وي د هغه څخه پيروي وکړئ.» خو خلکو هېڅ ونه ويل. ٢٢ بيا الياس هغوی ته وويل: «د څښتن د نبيانو څخه يوازې زه پاتې يم، خو بعل څلور سوه پنځوس نبيان لري. ٢٣ دوه غويان مونږ ته راولئ. د بعل نبيان دې يو غويی د خپل ځان دپاره غوره کړي، هغه دې ټوټې ټوټې کړي او په لرگيو باندې دې کېږدي، خو هغه ته دې اور نه اچوي. زه به د هغه بل غويي سره همداسې وکړم. ٢٤ بيا تاسو خپل خدای ته دعا او زاری وکړئ او زه به څښتن ته دعا او زاری وکړم. هر يوه چې اور راواستاوه، نو هغه

رښتيني خدای دی. «نو بيا ټول قوم وويل: «دا ښه خبره ده.»» (٢٥)

نو الياس د بعل نبیانو ته وويل: «څرنگه چې ستاسو شمېر زيات دی، نو لومړی تاسو يو غویي واخليئ او هغه تيار کړئ. خپل خدای ته دعا او زاری وکړئ، خو لرگیو ته اور مه اچوئ.» (٢٦)

بيا هغوی هغه غویي چې هغوی ته ورکړل شوی ؤ واخيست، هغه يې تيار کړ او له سهار څخه تر غرمې پورې يې د بعل په نامه دعا او زاری وکړې.

هغوی چيغې وهلې: «ای بعل، مونږ ته ځواب راکړه!» او د هغه قربانی ځای گردچاپېره يې نڅاگانې کولې چې هغوی جوړ کړی ؤ، خو هېڅ ځواب رانغی.

(٢٧) د غرمې په وخت الياس په هغوی باندې ملنډې وهل پيل کړل او ويې ويل: «په لوړ اواز دعا وکړئ! ځکه چې هغه يو خدای دی! کېدای شي چې هغه په فکر کې ډوب شوی وي يا حاجت رفع کوي يا کېدای شي چې په سفر تللی وي! يا کېدای شي چې ویده وي او بايد هغه راوينس کړئ.» (٢٨)

نو هغوی په ډېر لوړ اواز سره چيغې ووهلې او د خپل رواج له مخې يې خپل ځانونه په تورو او نږو باندې زخمیان کړل تر دې چې د هغوی د بدنونو څخه وينې وبهډلې. (٢٩)

غرمه تېره شوه او هغوی تر ماسپښينه پورې خپل د لپونتوب نبوت کاوه. خو نه کوم اواز واورېدل شو، نه چا ځواب ورکړ او نه چا کوم پام وکړ.

(٣٠) بيا الياس قوم ته وويل: «ماته رانژدې شی.» هغوی ټول ورغلل او الياس د څښتن هغه د قربانی ځای چې وران کړای شوی ؤ، بېرته جوړ کړ. (٣١)

الياس دولس تيرې واخيستي، د يعقوب د زامنو د

دولس قبیلو څخه د هرې قبیلې دپاره یوه یوه تیره. یعقوب هغه سړی دی چې څښتن ورته ویلي وو چې «ستا نوم به اسراییل وي.» (۳۲)

د دې تېرو څخه هغه څښتن ته د عبادت کولو دپاره د قربانی ځای ودان کړ. د هغه شاوخوا یې یو لوی لښتی وکینده، دومره لوی چې څوارلس لیتره اوبه په کې ځایېدلې. (۳۳) وروسته یې د قربانی په ځای باندې لرګي ځای په ځای کړل، غویي یې ټوټې ټوټې کړ او په لرګیو باندې یې کېښود. هغه وویل: «څلور منګي د اوبو څخه ډک کړئ او په نذرانې او لرګیو باندې یې توی کړئ.» هغوی همداسې وکړل (۳۴) او هغه وویل: «یوځل بیا داسې وکړئ» او هغوی همدا کار وکړ. هغه وویل: «د درېم ځل دپاره دا کار وکړئ» او هغوی همداسې وکړل. (۳۵) د قربانی د ځای گردچاپېره اوبه جاري شوې او لښتی هم ډک شو.

(۳۶) ماسپښین چې د قربانی کولو وخت ؤ، الیاس نبي د قربانی ځای ته رانژدې شو او دعا یې وکړه: «ای د ابراهیم، اسحاق او یعقوب څښتن خدایه، نن دا ثابته کړه چې ته د اسراییلو خدای یې او زه ستا خدمتګار یم او دا هرڅه مې د ستا په حکم کړي دي.» (۳۷) ای څښتنه! ځواب راکړه، ماته ځواب راکړه، ترڅو خلک په دې باندې پوه شي چې ته څښتن خدای یې او ته یې چې هغوی بېرته خپل ځان ته را اړوي.» (۳۸) نو څښتن اور رانازل کړ او قربانی، لرګي، تیرې او خاوره یې وسوځوله او په لښتی کې یې اوبه وچې کړې.

(۳۹) کله چې خلکو دا ولیدل، ځانونه یې په ځمکه باندې وغورځول او چیغې یې ووهلې: «څښتن، خدای دی! څښتن، خدای دی!» (۴۰)

هغه وخت الیاس هغوی ته امر وکړ: «د بعل نبیان ونیسئ او یو هم مه

پرېردئ چې وټبستي!« هغوی يې ونيول او الياس هغوی د قيشون خوړ ته ښکته کړل او هلته يې ووژل.

د وچکالی پای ته رسېدل

۴۱) الياس اخاب ته وويل: «لاړ شه، وخوره او وڅښه، ځکه چې د

سخت باران اواز دی.» ۴۲) کله چې اخاب روان شو چې څه

وخوري او وڅښي، الياس د کرمل د غره څوکې ته وخوت، هلته په

ځمکه کښېناست او خپل سر يې د زنگونو په منځ کې کېښود. ۴۳)

هغه خپل خدمتگار ته وويل: «لاړ شه او د بحيرې خواته وگوره.»

خدمتگار لاړ او بېرته راستون شو، ويې ويل: «څه شی مې ونه ليد.»

په دې توگه الياس اووه ځلې هغه ولېږه. ۴۴) هغه په اووم ځل بېرته

راغی او ويې ويل: «لږه وړېخ مې وليدله چې د انسان د لاس څخه

لويه نه وه او د بحيرې څخه راپورته کېدله.» الياس خپل خدمتگار ته

امر وکړ: «اخاب پاچا ته ورشه او ورته ووايه چې خپله جنگي گاډی

تیاره کړي او مخکې له دې چې باران هغه ايسار کړي، بېرته خپل

کور ته ستون شي.»

۴۵) په ډېر لږ وخت کې اسمان په تورو وړېځو کې پټ شو، باد

راوالوت او سخت باران پيل شو. اخاب خپلې گاډی کې سپور شو او

بېرته يزرعيل ته روان شو. ۴۶) څښتن الياس ته قوت ورکړ، هغه

خپل کالي په ملا پورې کلک وټړل او تر يزرعيل پورې په ټوله لاره

کې د اخاب په مخکې ځغلبده.

۱۹ ﴿۱﴾ نو بيا اخاب خپلې ښځې ايزابل ته دا ټولې خبرې وکړې

چې الياس څه کړي وو او څنگه يې د بل نبيان ووژل. ﴿۲﴾ هغې الياس ته يو استازی واستاوه چې هغه ته داسې ووايي: «زما خدايان دې ما ووژني که سبا تر دې وخته پورې ستا سره هماغسې کار ونه کړم لکه څنگه چې تا د هغو نبيانو سره کړی دی.» ﴿۳﴾ الياس ووپرېده او د خپل ژوند د ژغورلو په خاطر وتښتېد. کله چې هغه بيرشبع ته چې په يهودا کې ده راغی، خپل نوکر يې هلته پرېښود.

﴿۴﴾ هغه په خپله يوه ورځ په دښته کې سفر وکړ. د جارو يو بوتې ته ورسېده، د هغه لاندې کښېناست او دعا يې وکړه چې مړ شي. هغه وويل: «ای څښتنه، نور بس دی! زما ژوند واخله، زه د خپلو نیکونو څخه ښه نه يم.» ﴿۵﴾ له هغې وروسته هغه د بوتې لاندې پرېوت او ویده شو. ناڅاپه يوې فرښتې هغه لمس کړ او ورته ويې ويل:

«پاخېره او خوره.» ﴿۶﴾ هغه شاوخوا ته وکتل او ويې ليدل چې سرته يې يوه ډوډۍ چې په تودو سکرو باندې پخه شوې وه او د ابو يو منگی ايښی ؤ. هغه ډوډۍ وخورله او اوبه يې وڅښلې او بېرته ځملاست. ﴿۷﴾ د څښتن فرښته د دوهم ځل دپاره راغله، هغه يې لمس کړ او ورته ويې ويل: «پاخېره او خوره، ځکه چې ډېر اوږد سفر دې مخې ته پروت دی.» ﴿۸﴾ نو هغه پاڅېد، ډوډۍ يې

وخورله او اوبه يې وڅښلې. د هغو خوړو په وسيله هغه قوت وموند او څلوېښت ورځې او څلوېښت شپې يې سفر وکړ، ترڅو سينا يعنې د خداى غره ته ورسېده. ﴿۹﴾ هلته يوې سمځې ته ورننوت او شپه

يې په کې تېره کړه.

څښتن الياس ته وربښکاره کيږي

ناڅاپه څښتن د الياس سره خبرې وکړې: «ای الياسه، دلته څه کوي؟» (۱۰) هغه ځواب ورکړ: «مطلق قادر څښتن خدايه، ما يوازې ستا خدمت کړی دی او هغه هم د تل دپاره په شوق سره. خو اسراييليانو تا سره خپل لوظ مات کړی دی، ستا د قرباني ځايونه يې وران کړي دي او ستا نبيان يې وژلي دي. يوازې زه پاتې يم او اوس هغوی هڅه کوي چې ما هم ووژني.»

(۱۱) څښتن هغه ته وويل: «دباندي ووځه او زما په حضور کې په غره باندي ودرېږه.» څښتن په هغه ځای باندي تېر شو او يو سخت او قوي باد راوالت چې غونډی يې سره بېلې کړې او تيرې يې ميده ميده کړې، خو څښتن خپله په هغه باد کې نه ؤ. باد ودرېده او له هغې وروسته زلزله وشوه، خو څښتن په خپله په زلزله کې نه ؤ. (۱۲) د زلزلې څخه وروسته اور راغی، خو څښتن خپله په اور کې نه ؤ. له اور څخه وروسته يو نرم اواز راغی. (۱۳) کله چې الياس دا اواز واورېد، خپل مخ يې په چپنه باندي پټ کړ، دباندي ووت او د سمخې په خوله کې ودرېده. په اواز کې ورته وويل شول: «ای الياسه، دلته څه کوي؟» (۱۴) هغه ځواب ورکړ: «مطلق قادر څښتنه خدايه، ما يوازې ستا خدمت کړی دی او هغه هم تل په شوق سره. خو اسراييليانو تا سره خپل لوظ مات کړی دی، ستا د قرباني ځايونه يې وران کړي دي او ستا نبيان يې وژلي دي. يوازې زه پاتې يم او اوس

هغوی هڅه کوي چې ما هم ووژني.»

١٥ خښتن هغه ته وويل: «په کومه لاره چې راغلی يې بېرته په
هماغې لارې د دمشق دښتې ته لاړ شه. بيا ښار ته ننوځه او د
حزاييل سر په تېلو غوړ کړه چې هغه د سوريې پاچا شي. ١٦
همدارنگه د نمشي زوی يېهو د اسراييلو د پاچا په توگه وټاکه او د
شافاط زوی اليشع چې د ابل محوله څخه دی هم وټاکه چې ستا په
ځای نبي شي. ١٧ هرڅوک چې د حزاييل له لاسه د وژل کېدلو
څخه وژغورل شي هغه به د يېهو په لاس ووژل شي او هرڅوک چې
د يېهو څخه وتښتي، نو د اليشع په لاس به ووژل شي. ١٨ خو بيا
به هم زه اووه زره کسان په اسراييلو کې ژوندي پرېږدم چې بعل ته
يې سجده نه ده کړې او نه يې د هغه بت ښکل کړی دی.»

اليشع ته بلنه ورکول

١٩ الياس لاړ او اليشع يې وموند چې په يوه جوړه غويانو باندې
يې قلبه کوله. يوولس جوړه غويان د هغه څخه مخکې وو او په
دولسمې جوړې باندې هغه خپله قلبه کوله. الياس خپله چپنه
وويستله او اليشع ته يې ورواغوستله. ٢٠ اليشع خپل غويان
پرېښودل، د الياس پسې يې منډه کړه او ورته ويلي: «پرېږده چې
خپل مور او پلار ښکل کړم او د هغوی سره خدای پاماني وکړم او بيا
به درسره لاړ شم.» الياس ځواب ورکړ: «لاړ شه، زه ستا مخه نه
نيسم.» ٢١ نو اليشع هغه پرېښود، خپل غويان يې واخيستل او هغه
يې حلال کړل. هغه د قلبې سامان وسوځاوه او غوښه يې ورباندې

پخه کړه. هغه يې خلکو ته ورکړه او هغوی وخورله. بيا هغه د الياس پسې روان شو او د هغه خدمتگار شو.

بنهدد په اسراييلو باندې حمله کوي

۲۰ (۱) د سوريې پاچا بنهدد خپلې ټولې لښکرې سره راټولې کړې او د نورو دوه دېرشو پاچاهانو له خوا چې اسونه او جنگي گاډۍ ورسره وې د هغه ملاتړ کېده، سامره يې کلابند کړه او په هغې باندې يې حمله وکړه. (۲) بنهدد ښار ته استازي ولېږل چې د اسراييلو پاچا اخاب ته ووايي: (۳) «خپل سره او سپين زر، خپلې ډېرې ښکلې ښځې او ماشومان دې ماته راوسپاره!» (۴) د اسراييلو پاچا په ځواب کې وويل: «ای پاچا زما باداره، څنگه چې تاسو وايئ، زه خپل ځان او هرڅه چې لرم، تاسو ته درسپارم.» (۵) وروسته بنهدد بيا استازي وروولېږل چې اخاب ته ووايي: «ما مخکې تاته ويلي وو چې خپل سره او سپين زر، خپلې ښځې او اولادونه دې ماته راکړه. (۶) خو سبا په همدې وخت به زه خپل درباريان ستا ښار ته درولېږم چې ستا ماني او ستا د درباريانو کورونه ولټوي. هرڅه چې د هغوی خونښ شي، هغه به واخلي او له ځان سره به يې يوسي.»

(۷) اخاب پاچا د هېواد ټول سپين بږيري راوغوښتل او هغوی ته يې وويل: «گورئ چې بنهدد جنجال جوړوي! هغه ماته پيغام رالېږلی دی چې خپلې ښځې او اولادونه، خپل سره او سپين زر هغه ته ورکړم او ما ومنله.» (۸) سپين بږيرو او ټولو خلکو ځواب ورکړ: «د»

هغه خبرو ته غور مه نيسي! او د هغه غوښتنې ونه مني.» (۹) نو
 اخاب د بنهدد استازو ته ځواب ورکړ: «زما بادار د سوريې پاچا ته
 ووايي چې د هغه لومړنی غوښتنه منم، خو دوهمه غوښتنه يې نه شم
 منلی.» هغوی لارل او بنهدد ته يې بېرته ځواب وروړ. (۱۰) بيا بنهدد
 اخاب ته يو بل پيغام ورولېږه: «زه به سامره بيخي له منځه يوسم،
 چې هلته دومره خاوره پاتې نه شي چې زما کسانو ته يو موتی هم
 ورسېږي. که چېرې ما دا کار ونه کړ، نو خدايان دې ما ووژني.»
 (۱۱) اخاب پاچا په ځواب کې وويل: «بنهدد پاچا ته ووايه چې
 رښتینی عسکر د جگړې څخه وروسته لافې وهي، له جگړې څخه
 مخکې نه.»

(۱۲) بنهدد او نورو پاچاهانو په خپلو خېمو کې شراب څښل چې دا
 پيغام يې تر لاسه کړ. خپلو کسانو ته يې امر وکړ: «په سامرې باندې
 د حملې دپاره تيار شئ.» بيا هغوی د جگړې دپاره خپل سنگرونه
 ونيول.

اخاب بنهدد ته ماتې ورکوي

(۱۳) په هماغه وخت کې يو نبي اخاب پاچا ته راغی او ويې ويل:
 «څښتن داسې وايي: ته دا لوی لښکر وينې؟ تا به نن په هغوی باندې
 بريالی کړم او بيا به پوه شې چې زه څښتن يم.» (۱۴) اخاب پوښتنه
 وکړه: «دا کار به څوک وکړي؟» نبي په ځواب کې وويل: «څښتن
 داسې وايي: د سيمه ييزو حکمرانانو ځوانان عسکر به دا کار وکړي.»
 هغه پوښتنه وکړه: «څوک به جگړه پيل کړي؟» نبي ځواب ورکړ:
 «ته.» (۱۵) نو اخاب هغه ځوانان عسکر چې د سيمه ييزو حکمرانانو

تر امر لاندې وو او د هغوی شمېر ټول دوه سوه دوه دېرش تنو ته رسېده، سره راټول کړل. بیا هغه د اسراییلو لښکر چې ټول اووه زره تنه وو، جگړې ته تیار کړل.

۱۶ د غرمې په وخت، په داسې حال کې چې بنهدد او د هغه سره دوه دېرش ملگرو پاچاهانو په خپلو خېمو کې شراب خښل او نشه کېدل، د اخاب لښکر جنگ ته راووتل. ۱۷ لومړی د سیمه ییزو حکمرانو ځوانان عسکر مخکې شول. هغه جاسوسان چې بنهدد لېږلي وو، هغه ته یې خبر ورکړ چې د سامرې څخه یوه ډله عسکر راروان دي. ۱۸ بنهدد امر وکړ: «هغوی ژوندي ونیسئ! دا مهمه نه ده چې هغوی د جنگ دپاره راغلي دي یا د سولې دپاره.» ۱۹ هغو د سیمه ییزو حکمرانو د ځوانو عسکرو د جگړې مشري کوله او د اسراییلیانو لښکر ورپسې وو. ۲۰ هر یو خپل مخالف کس وواژه. پاتې سوریایي عسکر وتښتېدل او اسراییلیان ورپسې شول. بنهدد په اس باندې سپور شو او د خپلو ځینو سپرو عسکرو سره وتښتېد. ۲۱ خو اخاب او د هغه عسکرو هغوی تعقیب کړل او د هغوی اسونه او جنگي گاډۍ یې له منځه یووړې. اخاب او اسراییلی لښکرو سوریایانو ته دروند زیان ورورساره.

۲۲ وروسته هغه نبي اخاب پاچا ته ورغی او ویې ویل: «بېرته لاړ شه، خپل ځواکونه قوي کړه او یو ښه پلان جوړ کړه، ځکه چې په راتلونکي پسرلي کې به بنهدد د سوریې پاچا یوځل بیا په تاسو باندې حمله وکړي.»

سوريه يوخل بيا په اسراييلو باندي حمله کوي

۲۳ په هماغه وخت کې، د بنهدد درباريانو هغه ته مشوره ورکړه:

«د اسراييلو خدايان د غرونو خدايان دي، نو ځکه هغوی مونږ ته

ماتي راکړه. خو که چيرې مونږ د هغوی سره په هواره ځمکه باندي

وجنگېرو، نو مونږ به په رښتيا سره هغوی ته ماتي ورکړو. ۲۴ تاسو

بايد داسې کار وکړئ، هغه دوه دېرش پاچاهان لېرې کړئ او د هغوی

په ځای د لښکرو قوماندانان وټاکئ. ۲۵ نو هغومره عسکر، اسونه

او جنگي گاډۍ تيارې کړئ، ترڅو ستاسو لښکرې د پخوا په شان

قوي شي. مونږ به د اسراييلي لښکرو سره په هواره ځمکه باندي

جگړه وکړو او هغوی ته به ماتي ورکړو.» بنهدد ومنله او د هغوی په

مشورې باندي يې عمل وکړ.

۲۶ په راتلونکي پسرلي کې بنهدد خپلې لښکرې راټولې کړې او د

افيق ښار ته روان شو چې له اسراييلو سره جگړه وکړي. ۲۷

اسراييليان د جگړې دپاره راټول شول او د جگړې سامانونه يې

واخيستل. هغوی روان شول او په دوو ډلو کې يې سوريایانو ته

مخامخ خپلې خپمې ودرولې. ټوله سيمه د سوريایانو څخه ډکه وه،

خو اسراييليان د هغوی په پرته لکه د وزو د دوه کوچنيو رمو په

شان ښکاره کېدل.

۲۸ د خدای يو نبي د دې پيغام سره د اسراييلو پاچا اخاب ته

ورغی او ورته ويې ويل: «څښتن داسې وايي: سوريایان فکر کوي

چې زه د غرونو خدای يم او د هوارې خدای نه يم. نو زه به دا قوي

لبنکري تاته تسليم کړم، ترڅو ته او ستا خلک پوه شئ چې زه
خښتن يم.» (۲۹) دواړه لبنکري په خپلو کمپونو کې د اووه ورځو
دپاره يو بل ته مخامخ پاتې شوې. په اوومه ورځ جگړه پيل شوه او
په هماغه ورځ اسراييليانو سل زره سوريایي پياده عسکر ووژل. (۳۰)
د سوريایي لبنکرو پاتې کسان بېرته افیق ته وتښتېدل، خو په اووه
ويشت زرو تنو باندې د ښار دېوال راولوېد.

بڼهد هم د افیق ښار ته وتښتېد او د يو کور په دنننې کوټه کې پټ
شو. (۳۱) د بڼهد درباريانو هغه ته وويل: «مونږ اورېدلي دي چې د
اسراييلو پاچاهان زړه سواندي خلک دي. مونږ ته اجازه راکړئ چې
د وير کالي د خپلو ملاکانو څخه راتاو کړو، رسی گانې په خپلو غاړو
کې واچوو او د اسراييلو پاچا اخاب ته ورشو، کېدای شي چې هغه
مو ژوندی پرېږدي.» (۳۲) هغوی د وير کالي واغوستل او رسی گانې
يې په خپلو غاړو کې واچولې، بيا اخاب ته ورغلل او ويې ويل:

«ستاسو نوکر بڼهد ستاسو څخه غواړي چې هغه ژوندی پرېږدئ.»
اخاب پوښتنه وکړه: «ايا هغه تر اوسه پورې ژوندی پاتې دی؟ بڼهد
ماته لکه د ورور په شان دی.» (۳۳) د بڼهد درباريانو دا يو نېک
فال وگانه او کله چې هغه وويل: «ورور» هغوی سمدلاسه د هغه د
خولې څخه خبره واخيستله: «تاسو سم وايئ! تاسو او بڼهد لکه د
ورونو په شان يئ.» اخاب وويل: «لار شئ او هغه ماته راولئ.» کله
چې بڼهد دباندي راووت، اخاب هغه په خپلې جنگي گاډۍ کې

سپور کړ. (۳۴) بڼهد وويل: «زه به هغه ښارونه چې زما پلار ستاسو
د پلار څخه نيولي وو، بېرته درکړم او تاسو کولای شئ چې په دمشق
کې د خپل ځان دپاره د سوداگرۍ يو مرکز جوړ کړئ لکه څنگه چې

زما پلار په سامره کې جوړ کړی ؤ.» اخاب حوَاب ورکړ: «که چېرې دا شرطونه پوره کړې، نو زه به تا خوشې کړم.» بيا اخاب د هغه سره د سولې تړون وکړ او اخاب بنهدد ته اجازه ورکړه چې لاړ شي.

يو نبي د اخاب غندنه کوي

٣٥ په دې وخت کې د خښتن په حکم د نبیانو د ډلې څخه يو نبي خپل ملگري ته وويل: «ما ووهه!» خو هغه د وهلو څخه انکار وکړ.

٣٦ نو نبي هغه ته وويل: «تا د خښتن د حکم څخه سرغړونه وکړه، څنگه چې زما څخه روان شې، يو زمری به تا ووژني.» څنگه چې هغه لاړ، يو زمری راغی او هغه يې وواژه. ٣٧ هغه نبي يو بل سړی راپيدا کړ او ويې ويل: «مهرباني وکړه، ما ووهه!» نو هغه سړي هغه وواهه او ټپي يې کړ. ٣٨ نبي لاړ او په خپل مخ باندې يې ټپی کېښودله چې خپله څپره بدله کړي. بيا هغه لاړ، د سرک په غاړه ودرېده او انتظار يې کاوه چې کله به د اسرايلو پاچا تېرېږي. ٣٩ کله چې پاچا تېرېده، نبي چيغې ووهلې: «عليحضرته! زه د جنگ په ميدان کې وم چې يو چا ماته يو بندي راوست او راته ويې ويل چې هغه وساته. که چېرې هغه وتښتېده، نو يا به ووژل شې او يا به درې زره د سپينو زرو سکې ورکوې. ٤٠ خو زه په نورو کارونو کې بوخت شوم او هغه بندي وتښتېد.» اخاب حوَاب ورکړ: «لکه څنگه چې تا خپله سزا وټاکله، هماغسې به وشي.» ٤١ هغه سړي زر زر د خپل مخ څخه ټپي وشکوله او پاچا هغه وپېژانده چې هغه د نبیانو له جملې څخه دی. ٤٢ نبي پاچا ته وويل: «خښتن داسې وايي: هغه بنهدد چې ما په مرگ باندې محکوم کړی ؤ، هغه دې ازاد کړ

چې لار شي. په دې خاطر ته به د هغه په بدل کې او ستا لښکر به د هغه د لښکرو په بدل کې ووژل شي.» (۴۳) اخاب په قهر او خفگان سره بېرته خپل کور سامريې ته ستون شو.

د نابوت د انگورو باغ

۲۱ (۱) يو سړی چې نابوت نومېده، په يزرعيل کې د اخاب پاچا د ماني تر څنګ د انگورو باغ درلود. (۲) يوه ورځ اخاب وويل: «ای نابوته، ستا باغ زما د ماني په څنګ کې دی، هغه ماته راکړه چې د هغه څخه د سابو باغ جوړ کړم. زه به تاته د انگورو ډېر بڼه باغ درکړم او يا که ته غواړې د هغه بڼه به درکړم.» (۳) نابوت ځواب ورکړ: «دا باغ ماته د خپلو نيکونو څخه په ميراث پاتې شوی دی. خدای دې نه کوي چې زه هغه تاته درکړم.» (۴) نو اخاب د هغه څه له امله چې نابوت ورته وويل په قهر او خفگان سره خپل کور ته لاړ. په خپله بستره کې پرېوت، دېوال ته يې مخ واړاوه او هېڅ شی يې ونه خوړل.

(۵) د هغه بڼه ايزابل ورغله او پوښتنه يې ترې وکړه: «څه درباندي شوي دي؟ ډوډی ولې نه خوري؟» (۶) اخاب په ځواب کې وويل: «ما د نابوت يزرعيلي څخه وغوښتل چې خپل د انگورو باغ راباندي خرڅ کړي او يا د هغه په بدل کې بل باغ واخلي. خو هغه ونه منله چې خپل د انگورو باغ ماته راکړي.» (۷) ايزابل پوښتنه وکړه: «ايا ته د اسرايلو پاچا نه يې؟ د بستري څخه راپورته شه او يو څه وخوره! مه پرېشانه کېږه، زه به د نابوت د انگورو باغ

١٨) بيا ايزابل يو خو ليكونه د اخاب له خوا وليكل، د هغه مهر يې ورباندې ولگاوه او د هغه بنار سپين ږيرو او مشرانو ته يې واستول چېرته چې نابوت اوسېده. (٩) په ليكونو کې ليكلي شوي وو: «اعلان وکړئ چې خلک دې روژه ونيسي او راتپول دې شي. بيا نابوت د غونډې په سر کې کښېنوی. (١٠) دوه لوچک خلک هغه ته مخامخ کښېنوی چې تور ورباندې ولگوي چې هغه د خدای او پاچا سپکاوی کړی دی. بيا هغه د بنار نه دباندې بوځی او سنگسار يې کړی چې مړ شي.» (١١) کله چې هغوی د ايزابل ليکونه تر لاسه کړل، څه چې هغې غوښتي وو هغوی هماغسې وکړل. (١٢) هغوی اعلان وکړ چې نن روژه ونيسئ. خلک راتپول شول او نابوت يې د غونډې په سر کې کښېناوه. (١٣) په دې وخت کې دوه لوچکان رانتوتل او نابوت ته مخامخ کښېناستل. بيا هغوی په نابوت باندې تور ولگاوه چې هغه خدای او پاچا ته سپکاوی کړی دی، نو خلکو نابوت دباندې وويست او هغه يې سنگسار کړ او مړ شو.

١٤) د يزرعيل مشرانو بېرته ايزابل ته پيغام ولېږه ويې ويل چې «نابوت سنگسار او ووژل شو.» (١٥) څنگه چې ايزابل د هغوی پيغام تر لاسه کړ، هغې اخاب ته وويل: «اوس کولای شې چې د انگورو هغه باغ واخلي چې نابوت د هغه د خرخولو څخه انکار کړی ؤ. هغه مړ شوی دی.» (١٦) هغه وخت چې اخاب واورېدل چې نابوت مړ شوی دی، سمدلاسه روان شو چې د هغه باغ خپل کړي.

الياس د اخاب غندنه کوي

١٧) څښتن الياس نبي ته چې د تشبي څخه و، وويل: ١٨) «لاړ شه د اسراييلو د پاچا اخاب سره چې په سامره کې پاچاهي کوي، وگوره. هغه د نابوت د انگورو باغ نيولی دی او همدا اوس په دې باغ کې دی. ١٩) لاړ شه او هغه ته ووايه چې زه داسې وایم: ای اخابه، تا نابوت په قتل ورساوه او د هغه جايداد دې ونيوه. په هماغه ځای کې چې سپيانو د نابوت وينه وختله، ستا وينه به هم وختي.»

٢٠) کله چې اخاب الياس وليده، هغه وويل: «ای زما دښمنه، اخر دې پيدا کړم.» الياس ځواب ورکړ: «هو، پيدا مې کړې! ای اخابه، تا هغه بد کارونو ته ځان سپارلی دی چې څښتن ورڅخه کرکه کوي. ٢١) نو څښتن تاته وايي: اوس به زه په تا باندې يوه بلا راولم. زه به تا او ستا د کورنی هر يو نارينه که هغه غلام وي يا ازاد، له منځه يوسم. ٢٢) ستا کورنی به د نباط زوی يروبعام پاچا او د اخيا د زوی بعشا پاچا د کورنيو په شان شي. ته د اسراييليانو د گناهکاری سبب گرځېدلی يې، نو ځکه دې زما قهر راپارولی دی. ٢٣) همدارنگه د ايزابل په اړه څښتن داسې وايي: د هغې بدن به په يزرعيل کې سپي وخوري. ٢٤) ستا د هغو خپلوانو بدنونه چې په ښار کې مړه کيږي، هغه به سپي وخوري او په صحرا کې چې مړه کيږي، هغه به مرغان وخوري.»

٢٥) هېچا د څښتن د حکم څخه په سرغړونه کې د اخاب په اندازه داسې ټينگه اراده نه درلودله - او ايزابل هغه هڅاوه. ٢٦) تر ټولو بده خبره دا وه چې هغه د بتانو عبادت کاوه، لکه څنگه چې مخکې

به اموريانو کاوه. خبستن هغوی له هغه هېواد څخه شړلي وو او دا هېواد يې اسراييلو ته ورکړی ؤ.

٢٧) کله چې اخاب دا خبرې واورېدلې، هغه خپل کالي وشکول او شپه او ورځ به يې د وير کالي اغوستي وو. هغه خفه ؤ او روژه يې نيوله.

٢٨) څه موده وروسته، خبستن الياس نبي ته وويل: «٢٩) ته وينې چې اخاب ماته خپل ځان څومره عاجز کړی دی؟ ترڅو پورې چې هغه ژوندی وي زه به په هغه باندې بلا نه راولم. خو زه به د هغه د زوی د ژوند په دوران کې د اخاب کورنۍ په بلا اخته کړم.»

خاب ته د ميکايا نبي خبرداری
(دوهم تواريخ ١٨: ٢ - ٢٧)

٢٢) ١) تر درې کالو پورې د اسراييلو او سوريې ترمنځ سوله وه. ٢) په درېم کال د يهودا پاچا يهوشافاط د اسراييلو د پاچا اخاب د ليدلو دپاره ورغی. ٣) اخاب د خپلو درباريانو څخه پوښتنه وکړه: «مونږ د دې هڅه ولې نه ده کړې چې د جلعاد راموت ښار بېرته له سوريې څخه ونيسو؟ هغه زمونږ دی.» ٤) بيا هغه د يهوشافاط څخه پوښتنه وکړه: «ايا ته به زما سره راموت ته لاړ شې چې په سوريایانو باندې حمله وکړو؟» يهوشافاط ځواب ورکړ: «يوازې دا راته ووايه چې څه وکړم، زما لښکرې او اسونه ستا په خدمت کې دي.» ٥) خو پر پرده چې لومړی د خبستن څخه پوښتنه

۶) اخاب نبیان راوغوښتل چې شاوخوا څلور سوه تنه وو او د هغو څخه یې پوښتنه وکړه: «ایا زه په راموت باندې حمله وکړم که نه؟» نبیانو ځواب ورکړ: «هو، څښتن به ستاسو سره مرسته وکړي چې هغوی ته ماتې ورکړئ.» ۷) خو یهوشافاط پوښتنه وکړه: «ایا دلته کوم بل نبی نشته چې د هغه په وسیله مونږ د څښتن سره مشوره وکړو؟» ۸) اخاب ځواب ورکړ: «دلته یو بل نبی هم شته، یعنې د یمله زوی میکایا. خو زه د هغه څخه کرکه لرم، ځکه چې هغه هېڅکله زما په هکله بڼه پېشگویی نه کوي او تل بده پېشگویی کوي.» یهوشافاط ځواب ورکړ: «داسې مه وایه.» ۹) بیا د اسراییلو پاچا یو درباري راوغوښت او ورته ویې ویل: «لاږ شه او زر میکایا زما حضور ته راوله!» ۱۰) اخاب او یهوشافاط دواړو خپل شاهانه کالي اغوستي وو او د سامرې د دروازې تر څنګ په درمند ځای کې په خپلو تختونو باندې ناست وو. ټولو نبیانو د هغوی په حضور کې پېشگویانې کولې. ۱۱) د کنعنه زوی صدقیا چې د نبیانو د ډلې څخه ؤ، د خپل ځان دپاره د اوسپنې څخه ښکرونه جوړ کړي وو، ویې ویل: «ای اخابه، څښتن وایي چې ته به د دې ښکرونو په وسیله په سوریایانو باندې حمله وکړې او هغوی به له منځه یوسي.» ۱۲) ټولو نبیانو دا ومنله چې اخاب دې په راموت کې په سوریایانو باندې حمله وکړي او دا یې هم وویل چې څښتن به د هغه سره مرسته کوي چې هغوی ته ماتې ورکړي.

۱۳) په همدې وخت کې هغه استازی چې د میکایا پسې تللی ؤ،

هغه ته يې وويل: «ای میکایا، ټولو نبیانو د اخاب دپاره د بريالیتوب

پېشگويي وکړه، اوس لار شه او د هغو خبره تایید کړه.» (۱۴) خو

میکایا ځواب ورکړ: «زه د ژوندي څښتن په نوم قسم خورم هرڅه

چې څښتن ماته وايي زه به هماغه پاچا ته ووايم.» (۱۵) بیا میکایا

اخاب ته ورغی او اخاب ورڅخه پوښتنه وکړه: «ای میکایا، ایا زه

راموت ته د جگړې دپاره لار شم یا نه؟» میکایا ځواب ورکړ:

«حمله ورباندې وکړئ، تاسو به بريالي شئ. څښتن به هغوی تاسو ته

تسليم کړي.» (۱۶) خو پاچا میکایا ته وويل: «خو ځلې باید زه تاته

قسم درکړم چې یوازې هغه څه راته ووايه چې څښتن ويلي دي؟»

(۱۷) میکایا ځواب ورکړ: «ما ولیدل چې اسراييلي عسکر د هغو

پسونو په شان دي چې په غونډيو کې اخوا دې خواگرځي او شپون

نه لري. څښتن وويل: دغه لښکر مشر نه لري. نو پرېږده چې هغوی

په خير سره خپلو کورونو ته لار شي.» (۱۸) اخاب، يهوشافاط ته

وويل: «ما تاته ونه ويل چې هغه به زما په هکله هېڅکله ښه

پېشگويي ونه کړي، هغه یوازې بده پېشگويي کوي؟» (۱۹) میکایا په

ځواب کې وويل: «واوره چې څښتن نور څه وويل! څښتن مې په

اسمان کې وليده چې په خپل تخت باندې ناست ؤ او ټولې فرښتې د

هغه ښي او چپ اړخ ته ولاړې وې. (۲۰) څښتن پوښتنه وکړه:

«څوک کولای شي چې اخاب وغولوي چې هغه راموت ته لار شي

او هلته ووژل شي؟» یو څو فرښتو یوه خبره او نورو بله خبره کوله

(۲۱) نو په پای کې یوه ارواح رامخکې شوه، د څښتن په مخکې

و درېدله او هغه ته يې وويل: «زه کولای شم چې اخاب وغولوم.»

(۲۲) څښتن ورڅخه پوښتنه وکړه: «څنگه؟» ارواح ځواب ورکړ: «زه

به د اخاب په ټولو نبیانو باندې دروغ ووايم.» څښتن ځواب ورکړ:

«بنه ده. اوس لاره شه او هغه وغلوله. ته به بريالی شي.» (۲۳) ای
اخابه! کټ مټ هماغسي وشول. خښتن ستا ټول نبیان دې ته مجبور
کړل چې تاته دروغ ووايي، ځکه د خښتن اراده دا ده چې ستا په سر
باندې بلا راشي.»

(۲۴) بيا صدقيا ميکايا ته نژدې شو، په خپره يې وواهه او پوښتنه
يې ترې وکړه: «کله د خښتن روح زما څخه تللی دی او ستا سره يې
خبرې کړې دي؟» (۲۵) ميکايا ځواب ورکړ: «په هغه ورځ به په دې
باندې پوه شي چې د يو کور په شاتنی کوټه کې پټ شي.»

(۲۶) اخاب امر وکړ: «ميکايا ونيسي! هغه د سامري والي آمون او
شاهزاده يوآش ته ورولی.» (۲۷) هغوی ته ووايي چې ميکايا په زندان
کې واچوئ او ترڅو پورې چې زه بېرته په خير سره راستنېرم هغه ته
يوازې ډوډی او اوبه ورکوئ.» (۲۸) ميکايا وويل: «که چېرې ته په
خير سره بېرته راستون شوې، نو خښتن به زما په وسيله خبرې نه
وي کړي.» بيا يې ټولو خلکو ته وويل: «ما چې څه وويل هغه هېر
نه کړی.»

د اخاب مړينه

(دوهم تواريخ ۱۸: ۲۸ - ۳۴)

(۲۹) نو د اسرايلو پاچا اخاب او د يهودا پاچا يهوشافاط د خپلو
لښکرو سره د جلعاد راموت ته روان شول. (۳۰) مخکې له دې چې
هغوی جنگ ته لاړ شي، اخاب وويل: «ای يهوشافاطه! زه به خپله
څېره بدله کړم، خو ته خپله شاهانه چپنه واغونده.» نو اخاب خپله

شپره بدله کړه او جگړې ته لاړ.

٣١ د سوريې پاچا د خپلو جنگي گاديو دوه دېرشو قوماندانانو ته امر وکړ: «پرته د اسراييلو له پاچا څخه د بل چا سره جگړه ونه کړئ.» ٣٢ نو کله چې هغوی يهوشافاط په خپله شاهانه چپنه کې وليده، هغوی فکر وکړ چې هغه اخاب دی، نو هغوی په هغه باندې د حملې دپاره راوگرځېدل. خو کله چې يهوشافاط چيغې ووهلې، ٣٣ هغوی پوه شول چې هغه اخاب نه دی، نو د هغه د تعقيبولو څخه يې لاس واخيست.

٣٤ خو د جگړې په وخت کې يو سوريایي عسکر په سهوې سره يو غشی گوزار کړ او هغه د اخاب د زغرو د کاليو په درز باندې ولگېده. اخاب د خپلې جنگي گادۍ چلوونکي ته وويل: «راوگرځه او ما د جگړې د ميدان څخه وباسه، ځکه چې زه تپي شوی يم.» ٣٥ جگړه ټوله ورځ سختېدلې، اخاب په خپلې جنگي گادۍ کې تکیه وهلې وه او د هغه ځای څخه يې د سوريایانو لښکرې ليدلې. د هغه څخه وينه د گادۍ په ښکتنې برخه باندې توی شوه او د ماښام په وخت هغه ساه ورکړه. ٣٦ د لمر پرېواته په وخت کې د اسراييلو په لښکرو کې کوم يو نورو ته چيغې ووهلې: «په شای! هر يو بېرته خپل ښار او وطن ته لاړ شئ!»

٣٧ په دې توگه اخاب پاچا مړ شو. د هغه مړی سامريې ته يووړل شو او هلته ښخ شو. ٣٨ هغوی د هغه جنگي گادۍ په سامره کې د يو ډنډ تر څنګ ووينځله، يعنې هغه ځای چې فاحشو به په کې خپل ځانونه وينځل. سپيانو د هغه وينه وختله. لکه څنګه چې څښتن ويلي

وو، هماغسي وشول.

٣٩ نور هغه ټول کارونه چې اخاب د خپلې پاچاهۍ په وخت کې کړي وو، چې په هغو کې هغه مانې چې د فيلانو په غابونو باندې يې ښکلې کړې وه او د ښارونو جوړول شامل دي، دا ټول د اسراييلو د پاچاهانو د تاريخ په کتاب کې ليکل شوي دي. ٤٠ اخاب مړ شو او د هغه زوی اخزيا د هغه په ځای پاچا شو.

د يهودا پاچا يهوشافاط

(دوهم تواريخ ٢٠: ٣١ - ٢١: ١)

٤١ د اسراييلو د پاچا اخاب د پاچاهۍ په څلورم کال د آسا زوی يهوشافاط د يهودا پاچا شو. ٤٢ يهوشافاط د پنځه دېرشو کالو په عمر و چې پاچا شو او هغه په اورشليم کې پنځه ويشت کاله پاچاهي وکړه. د هغه د مور نوم عزوبه وه چې د شلحي لور وه. ٤٣ هغه د خپل پلار آسا په شان هماغه کارونه وکړل چې د خښتن په نظر کې سم وو، خو سيمه ييز عبادتخايونه وران نه شول او خلکو هلته نذرانې وړاندې کولې او خوشبويي يې سوځوله. ٤٤ يهوشافاط د اسراييلو د پاچا سره هم سوله وکړه.

٤٥ د يهوشافاط د پاچاهۍ نورې ټولې پېښې او د هغه زېږورتوب او جگړې د يهودا د پاچاهانو د تاريخ په کتاب کې ليکل شوي دي. ٤٦ هغه ټول پاتې لواطت کاران او فاحشې چې د ده د پلار په پاچاهۍ کې په بتخانو کې يې خدمت کاوه، له منځه يووړل.

(۴۷) په هغه وخت کې د اډوم په هېواد کې پاچا نه ؤ، نو د يوې ټيټې
 رتبې درباري به په هغه هېواد باندې حکومت کاوه. (۴۸) يهوشافاط
 بحري کشتی گانې جوړې کړې چې د سرو زرو د واردولو دپاره اوډير
 ته لاړې شي. خو هغه په عصيون جابر کې ماتې شوې او هېڅکله
 لاړې نه شوې. (۴۹) د اخاب زوی اخزيا يهوشافاط ته داسې
 وړاندیز وکړ: «پرېږده چې زما د کشتی چلوونکي ستا د کشتی
 چلوونکو سره لاړ شي.» خو يهوشافاط د هغه وړاندیز ونه منلو. (۵۰)
 يهوشافاط مړ شو او د خپل نيکه داود د ښار په شاهي هديره کې ښخ
 شو. د يهوشافاط زوی يهورام د هغه په ځای پاچا شو.

د اسراييلو پاچا اخزيا

(۵۱) د يهودا د پاچا يهوشافاط د پاچاهۍ په اوولسم کال، د اخاب
 زوی اخزيا د اسراييلو پاچا شو او هغه دوه کاله په سامره کې پاچاهي
 وکړه. (۵۲) اخزيا د خپل پلار اخاب، د خپلې مور ايزابل او
 همدارنگه د يروبعام پاچا په شان څوک چې د اسراييلو د خلکو د
 گناهکارۍ سبب شو، هغه هم د څښتن په وړاندې گناه وکړه. (۵۳)
 اخزيا د بل خدمت او عبادت کاوه. لکه څنگه چې د هغه پلار کړي
 وو، د اسراييلو څښتن خدای يې ډېر په قهر کړ.